

2^a - penúltima

18

Cançons populars
catalanes

J. M. (b) n^o.

Lema: Una pastor.

Festa de la Música Catalana - Concurs IXe Any 1921-22

Lema XIe - Premi extraordinari de 50 pessetes ofert per
l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya

Autor: Josep Muiden i August, Ibre.

Vilafrauca del Penades

Totes les cançons d'aquest recull són dictades a Ripoll en l'hivern de 1918 per En Josep Alcarria. Aquest cançoner és fill de Sant Jaume de Fontanya, bisbat de Tolosa, a cinc hores de Ripoll. Era pagès i anà a la guerra dels carlins, casant-se després a Ripoll on ha viscut sempre més. A causa d'una malaltia quedà cec i en totes les festes de l'any es al portic del Monestir recitant rosaris i dient salms segons comanda piadosa dels fidels. És conegut pel poble amb els noms de Pep ceguet i Pep dels salms.

(S'ha referència donada per l'autor del present recull a l'"Obra del Cançoner Popular de Catalunya" amb data 16 octubre 1922)

La Flor del pesol

Poc a poc

Col·ples no-ves s'han dic-ta-des d'un tal Mar-jus-te' de

Vall d'una mi-mo-na molt ma-ca de la e-dat de di-vuit anys e-lla s'fi-lla de la

Sel-va de la Vall de Sant Yg-nés. Li di-nen la flor del pe-sol de tant

her-mo-sa que n'es.

Ella es petita y per bellesa
com ella no n'hi ha cap mes.
I el parlar que li enanhora
i aquell mirar tan brif
el nas a la bona estatura
i la llaneta de pinys
la dent blanca y menudeta
y el parlar molt ben entès
li duren etc.

Sabates columbina
per tot dia de vedell
mocadors de tota mena
barichs amb puntes y savelles
y el davantal n'és de flandes
de punta li replendeix

El fadri que tracta ab ella
fins li ha arribat a dir
que si no's pot casar ab ella
la mataria y vol fugir
Be n'ha fetes porades
per aquells plans y corts
li duren etc.

Y allà al port, de l'Armentera
com del seu amor si es aprop
un fadri l'ha demanada
y li ha dit un pebrot
dir que no's vol casar encare
que confia trobar mes.

Ay fadrins d'anni en dia
los que m'esten escoltant
compreneu en aquesta cobla
que es dos corts no us doldran
vos per guanyarvos la vida
y això no es cap interès.

Regalistes

Trasladament

Re-ga-lis-tès co-nat-ge no-hus es-pan-ten qu'en

Je-us y Ma-ri-a tots con-fi-em qu'el Fill de D.E-tem

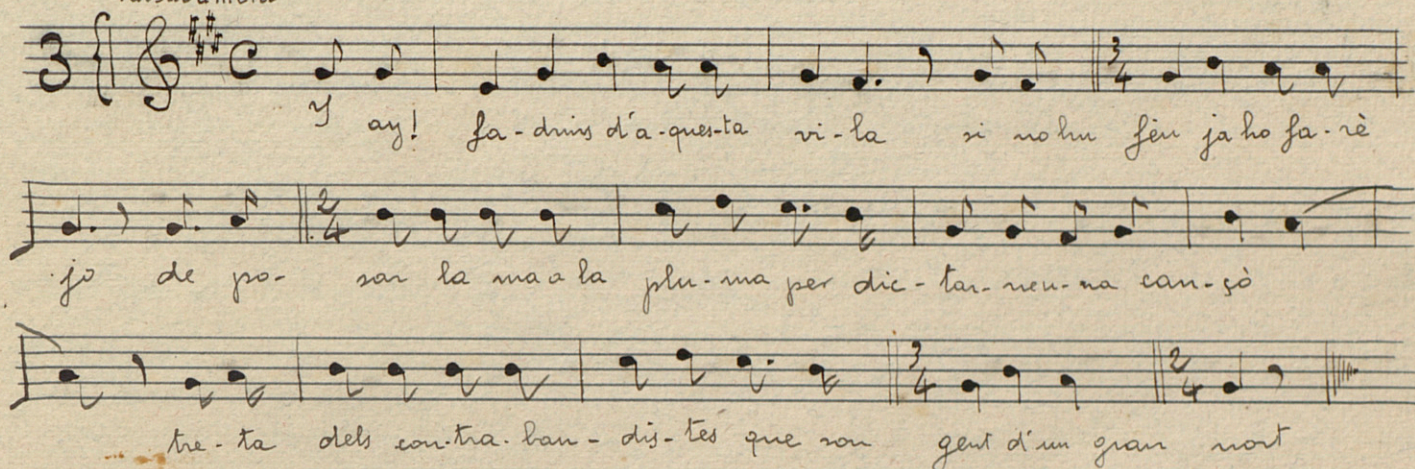
Pa-re no-ny dei-xa-rà per-què la llei di-ni-na may se per-derà

Per los carrers y places
 los fanyarrans
 que n' venen de la raga
 dels flac-masons
 dinen de purgatori
 que no n' hi ha
 que Den es manno jayo
 y el volen mudo.

Nastre fure tropense
 ja n' ha arribat
 ha vingut de la Russia
 molt ben armat;
 a cavall d'un toleu
 el varen pintar
 la burla que n' heu feta
 l'heu de pagar.

¡Ay! fadrins

Pausadament

y ay! fa-drins d'a-ques-ta vi-la si no hiu fien ja ho fa-rè
jo de po-sar la ma a la plu-ma per dic-tar-nou-na can-sò
tre-ta dels contra-ban-dis-tes que non gent d'un gran mort

Y a mit y inch d'abril esem
quan em varen gosar
em portaren a Port-venche
en unes presons que hi ha

Quant varem ser al port del Comte
de Besse em varen considerar
ja poden pensar y veure
el meu cor com deu estar

A la presó que m'portaren
Beyngà se'n diu per non
ab una tova entonada
y ab una nitja ensitjada
que quan fe sol a dius hi plou

Ay tristes de nostres mares
ay quan elles ho sabien
tenien els fills per les coves
despullats y sense robes
y ab manilles a les mans

La meua mare em vol a veure
a dintre la presó
tota vetida de negre
per culpar-me me tristor

Jo m'avenico de l'espera
ay mare veure la aquí
dehne tres principals
travessure les entranyes
per vos sufir el morir

Fill meu si matau volis
temps ha que sries mort
m' en voldria d'una tia
que per non se'n diu Maria
robadora de l'amor

Les rixes de la presó
non fete d'un gran valor
les portes ne non de ferro
y els penets son de mullio

Ja sento la campanilla
de la Santa Caritat
caritat deman sempre
fet que non sentenat

L'escala de la presó
e fete d'un gran valor
le, baixari al alegria
y are les pijo als tristor

A deu Roselló y la Plana
no confio verdet me
per l'amor d'una muller
que a mi gran penes m' dona
y m'ha set causa el morir

Casen's-hi

Casensi fadrins

Allegretto

Ca-sen-si fa-drins amb u-na pa-ge-ra
 moluy en-ga-myi el dot ni la bo-ni-que-sa sen que si-guin
 bo-nos per a tre-ba-llar que la bo-ni-que-sa moluy por-
 ta-ra pa

Jo m'hi vaig casar - sols per l'hennona
 ay johe de mi - era criatura
 el dot que'm donaren - prou el vaig cobrar
 y ara pago euros - prop de Cornellà

Quan vejobrugada - me'n fa fe'l llexim
 perquè veu que no l'he fe - ella sembla un
 tan can ella veu - em fa plorar i mi
 ay de la meua dona - quem faia patir.

No sab de cuinar - ni de fer escudella
 un dia va cuinar - cargols ab bledes
 també cols y bledes - hi va baneyar
 vaig volguer rempar-li - y em va atacaar

Son de Sant Martí
 festa divertida
 l'una se diu Joan
 l'altre - diu Martí
 ell es fill d'un rastre
 fa de sabater
 la munyona es filla
 d'un mestre botler

Casensi munyona etc.

No sab de cori-ni fe una canina
 de mitja si - pero també se'n prisa
 de filar ja'n sab - pero no te saliva
 no'n sab de rentar - ni de fer brugada.

S'en va amb les veines - es para a parlar
 tot el dia para-sense treballar
 per anar a sarar - la meua alicerida
 bella senyora - amb gran alegria.

Jo'm quedo a casa - a dormir y treballar
 ella salta y balla - no sab lo que fa
 torna de sarar - molt alicerida
 ab el fadrinet - tota emollos deta

Surtirem de Vall

Marcial

5/4

Sur-ti-ren de Vall tres de ca-ma-ra-da per a-nar a

Brens a no-bar una da-ma tu-la-ra tu-la-ra-la a no-bar-na

da-ma tu-la-ra tu-la-ra-la a no-bar-na da-ma

(1)

Quant a Brens van ser
sola i han trobada
en es de jips
y també ab enagus

Son pare no hi es
ni temps ni mare
son a l'Orago
que m'hi han donada

Casada ab un vell
que no l'vella ni m'agrada
can ja es vellel
te la barba blanca

Hi es coic d'un fill
y ranch d'una cana
fustejant un ranch
ab la trencada i altre

Sempore Isabel
volen ser soliste
ni per est temps
ni l'ladre m'agrada
al cantich del gall
pa la matirada

Sempore Isabel
v'aten adonada
ni per est temps
de prompte devall
Ab una estala d'or
l'hen devallada

al sortir del portal
encontra el seu pare
que n'porten aquí
han embolicada
que de por del fet

i de la gelada
No te por del fet
ni de la gelada
ni que te por

d'una arada
En sent me avell
s'encanta sa mare
abont vos Isabel

abont vos de ditxada
Mare no m'enten
no en tinc culpa ase

vos perquè en deien
tota sola a casa
En sent me, enlia
Isabel plorava

de que ploren Isabel
de que ploren ase
Se tinc de plorar
la casa dels meus pares

copons y gallines
a mi no m'faltaven
No ploren Isabel
que no m'han faltaven ara

ni abans benia ni ho
are beuen aigua
de la font del cristall
que m'a aygua molt clara

Muntanyes d'unt

van per buscarla
y ella en un hostal
encontra la casalcada

s'en jegen dret dalt
troben que emoraven
Des no guarden temps
han profit us fassa

sempre Isabel
volen ser tornada
no per est temps
no en tinc pas gaire

Ordena vila de Brens
vila de ditxada
t'en has deixat dir
la mes galan d'una

la mes galan no
la mes adonada

56

57

Fadrins si'm volen creurer

Mozart

Fa - drins si'm vo - len creu - rer u - na co - sa hui vull dir no hui
 fi - en de don - ge - lles que tot es pre - m - nir te - nin a la me -
 mo - ria al qui les fa pa - tir no hui fi - en de don - ge - lles
 que tot es pre - m - nir

Al matí quan se lleven
 tenen l'aferrimat
 de dar un torn per casa
 sense dur res el cap
 y elles se'n perdinen
 al la punta de l'or fi
 El disabte a la tarda
 en tenen gran afany
 de rentar la cara
 y mirarse amb el mirall
 si es a la primavera
 d'elles se fan jardi
 si en clavell o rosa
 o fla de llaneri

Elles saltan y ballen
 com un molla esquerde
 no miren a sa casa
 ni tenen res a fe
 ni tenen altra cosa
 en el cel entremunt
 que's saltan y fan brilla
 y portar el fruit lluent
 no miren a sa casa
 si ho podran mantenir

Mentres son minyones
 en tenen un gran pler
 un cop son casades
 ja may mes volen res
 contemplen quin negoci
 per un pobre fadrin

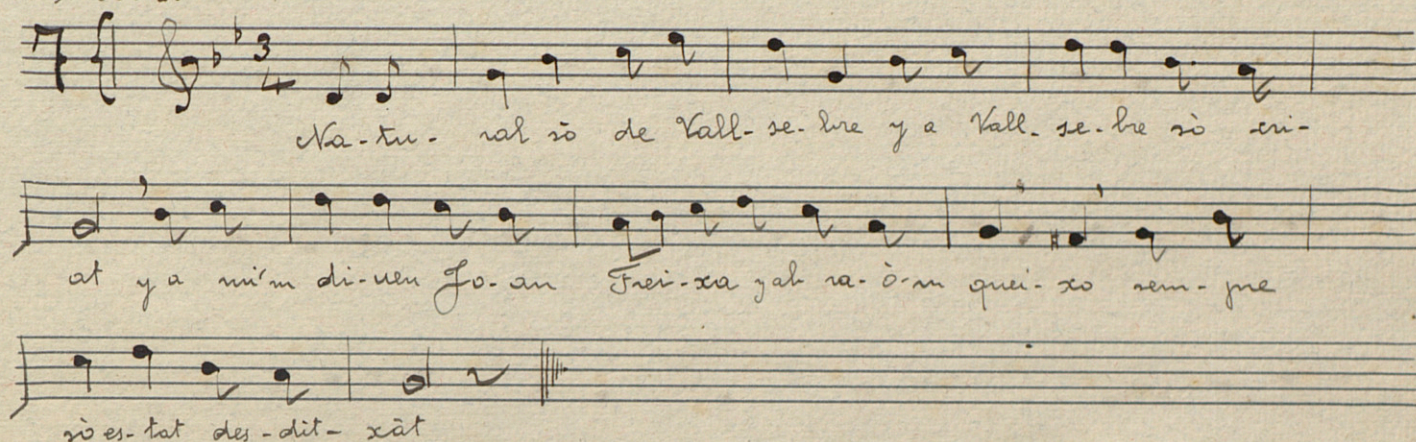
Si tu vasant me creyes
 may tindrien solong
 agafessis el cant
 a cercar la aygua fresca
 per regalar-ne a mi.

y el dia que elles porten
 en tenen gran afany
 per fer-ne una cosa
 per regalar al paler
 d'un tros elmy ja l'heviden
 tu una fins aquí

Aquí tens una cosa
 pren-la tu per mi
 millor la merescies
 l'hauries de pendre así
 molt apetit el sucre
 pu molt mes el dormir.

Natural sò de Vallsebre

Moderat

Na-tu - ral sò de Vall-se-bre y a Vall-se-bre sò en-
at y a mi'm di-uen Jo-an Frei-xa y ab ra-ò-m qui-xo sem-pre
rò es-tat des-dit-xat

De dia encara ho passo
mentres pugé treballar
quan se ve cap a la tarda
l'amor m'ho raua
no puch beure ni menjar
a la nit com la somnis
amb un prompte estich despert
trech el cap a la finestra
això es cada vespre
sempre em sembla que la veig

Vostre pare i vostra mare
ara s'han deixat de dir
que la vostra cabellera
femora y bella
no's presta per a mi
De la vostra cabellera
qui en pogues tenir un cabell
a Madrid l'enviaria
videta nua
per fer-ne un present al rei

Vostre mare n'és la rosa
vostre pare es el roser
vos ne sou la poncelleta
graciosa
que alguna dia es cullirà

Vostre pare y vostra mare
que ditxos deuen ser
tenen les roses a casa
y colorades
ls van a cullir al roser.

Els fadrins de Mossanès

Poch a poch

Els fa- drins de mos- sa- nès te- nen gran a- no- me-
na- da se n'han po- rata fes- tei- jar u- na no- ya de sol-
da- da tra- la- ra- la tra- la- la- ra tra- la- la- ra tra- la- ra- la.

Si volen saber el seu nom
Roseta s'anomenava
i volen saber ahont s'està
a cal masover criada

El seu oncle masover
l'en ha ben acotada
i t'en parlen de casar
digueu que no s'ha encara

Benint aquestes rahons
se li mor una germana
n'ha hagut d'anar a Guixent
per governar una casa

Quant l'Esterilló ho ha sapigut
de prompte se n'hi anava
ja l'encontra baix el sol
baix el sol que s'apertinava

-Don vos guard Roseta
vos y els de la casa
de lo que havem parlat
are vintx per a casar-me

-No t'ho diré al xifres, no
que ja t'ho diré a la casa
Esterilló si t'ols casar
n'hauras de buscar un altre

Benint aquestes rahons
els ulls se li omplen d'aigua
y ara que dirán la gent
que me'n has dada caravana

Ara ja som a l'estiu
que vindrà la invernada
ja vindrà que farà fred
que aturará la rosada

Per Tolder no hi passarem
que no tirarem xinxade
passarem per Guasolet
que n'es terra desolada

Quan som a baix al Terrer
n'encantran la cavalcada.

Les mines de Campredon

Moderat

Les mi-nes de Cam-pro-don en son fres-ques y ge-
ma-des tres o qua-te que ni ha les mi-nes mes que les
al-tres a-den pun-te-ta del sol es-tre-lla del al-ba
cla-ra es-pi-ne-ta del meu cor que'm tra-ver-ses les en-
tra-myes.

N'han baixat a espigolar
al fons de la plana
quan es hora d'emprar
n'han contades les manades

L'una dir que ni té nou
l'altra les hi han robades
y darrera un cabeyó
a plorar se n'es porada.

Pensant que ningú la ven
son galant se la mirava
que tenia dolçeta amor
de que esten emtjada

Be'n tinc que plorar jo
m'han robades les manades
jo plora dolçeta amor
jo o en seran tornades.

Aire mentres no fa fret

a. ra men-tres no fa fret y vill a. na a
 Pa. lo - me - na a ven - rem - na no - ya que hi ha u. na no - ya
 molt a - le - gre a - den ga. lant te - na a - den Pal. mo - re - ta
 molt a. le - gre a - den Pal. mo - re - ta a - den.

Els pares se li han mort
 al temps de la petitera
 n'han quedat dos mannesons
 per a cuidar-ne d'ella

L'un es en Camprubi
 que no li vol da al Moreta
 l'altre n'era en Puigbó
 home viu y poca frena

A Roma ho han enviat
 y es tornada la dispensa
 per poguer-se casar
 la pútila amb en clloreta

que nosaltres ja som vells
 tenim de passar la serra.

Matí de Sant Joan

Un xic tristoi

Ma-ti de Sant Jo-an el noi-teig mit en
plas-sar tots los fa-dris en mas-sa se n'hi van nos-pi-
rant el fa-dri que ten ne-gra se'n va a ca-sa plo-
rant

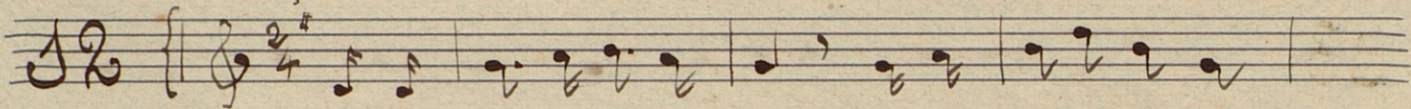
M'en vaig a despedir-me
del pare y de la mare
de germans y germanes
la mia ama també
ditxós seré aquell dia
que jo l'encontraré

Ay mare he ho sabeu
que tinc d'anar a la guerra
volgam deu quina pena
y quin desconsol tan gran
d'haver d'anar a la guerra
y servir al Rey vuit anys

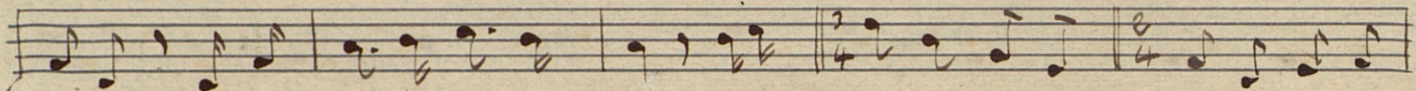
Partirem de Llanús
per anar a Figueres
segurem carretes
de Viel a Mataró
segurem les Castells
Valencia y Aragó.

L' Ayler de Falgàs

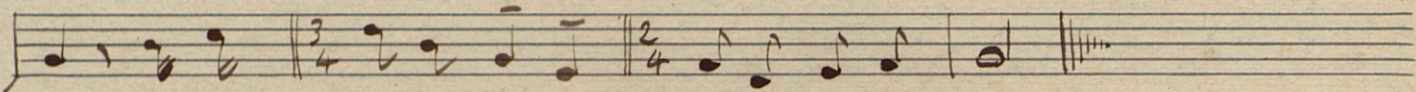
Moguet

Mun- ta- nyes que pro- du- in tan- tes plan- tes tan- tes

her- les con- son les del Cat- lla- ras la Gan- gan- ta y pla d'A- nge- lla Gen- til

Flor la Ro- sa n' es la més be- lla de les flors.

Oh, y també les del Sitjar
arribant al Port d' Eusebi
Pla d' Arols y Coll del Coll
Pedra Forca y Roca Roja

De la costa de l' Agost
es ven a Comafiguera
i a Lillet se'n dóna per nom
aquella vila tan bella

La tempesta hi va nedant
molts arbres y plantes regas,
el lobregat passa pel mitg
tota la vila rodella.

D' allí estan minera Falgàs
que hi demora tan galana Reina
y al voltant hi fa un ajuch
el Dilluns de Circogemma.

Bella Terra de Falgàs
de delícies rodejada,
fent una Roseta al mig
que'n llença molta fragància

Y ara ve la mes de Maig
regalada primavera,
cantaran els aucellets
fent la vida molt alegre

Els aucellets van cantant
pel prat de la Teixetella,
refugis de rossinyols,
rodella la cadenera.

Y a no Reina de Falgàs
quan us pujarem a veure?
en pujarem el Dilluns
el Dilluns de Circogemma.

Ja hi pugem els joves
y joves i joves alegres,
també hi pugem els fadrins
conversant amb les doncelles.

També hi pugem els carots
amb les seves manadets,
hi pugem els poblatans,
amb les banderes, veïnelles

També hi pugem els pagesos
de tota aquella terra,
també hi pugem els pastors
devant atan les ovelles

Hi juga l' Ajuntament
amb tota la galaneria,
també hi pugem els músics
amb música molt alegre

No faran un gran dinar,
si no es calent serà llebra;
van a buscar al justinet
allà a l' hort de la capella.

Allí hi fan un ball molt llarg
que la dansa s' aprofunda
deu agafen per les mans
i la capella volteja.

Les any tres per Circogemma
si n' hi havia molta gala-
ria y set ventils de seda
voltejaven per la plaça

forent e nos a ballar
balla tota la tardeta;
Mare de Déu de Falgàs
i quan us tornarem a veure!

Gentil Flor
la flor n' es la més bella
de les flors.

Un dia cullint flors

Moderat

13 { & 3/8

Un di-a en-lli-ant flo-re-tes a la vo-ra
del ca-mi men-tres flo-re-tes en-lli-a un
an-nich men veig ve-nir

- Joan la mare que us porto
vostre la gasa diu
on han casat la Maria
amb aquest demati

- It'asaps capsa y ombres
y a tant d'unió m'en aní
de tant de pressa que avui
no obrava el camí
ja t'encuentro dintre l'hoste
que m'he regala el llençani

- Diu que us casen Marieta
amb aquest demati?

- He sent ja com a la sala
no esperen sinó el meu si

- Dén-lo el si Marieta

Marieta, dén-lo el si

no deixen a vostres pares

per accontentar-me a mi

Quant ne seran casadets

m'ho ensenaren a dir

ensienaren una carta

com ho passen ab el marit

ja m'ensienaré un altre

com ho passo al Monestir

Un dia oint la Missa
una carta veig venir
la missa may s'acabava
per la carta poguer llegir.

La missa es acabada
cop a casa m'en aní
m'en entro a dintre la cambra
la carta em porto a llegir
mentre la carta llegia
una bassa em va venir.

Tocassons

Moderat

To- cas- sons ha coi- gut ma- lalt al hos- tal de
 Vi- la- gran- ca quan ha a- ca bat els di- vers l'hos- ta- le- ra
 din que mar- xo.

Jo m'aniré pels camins-vels
 robant tot hom qui passa
 en passa un mungonet
 capa de pastor portava
 -disparenen bon mungonet
 que't vull penche aquesta capa
 -la capa no l'hauràs
 te n'hauràs de buscar un'altra
 tres dols, tenia al fusell
 a n'el front les hi pintave
 Acabat de passa així
 se'n va explicar ho al senyor batlle
 senyor batlle Sen va guard
 or tinc d'explicar lo que'm passa

Jo mort al Tocassons
 que ell al rodona m'anava
 si et mort al Tocassons
 gran soldada hauràs guanyada
 n'han promès tres onces d'or
 al qui la vida li llevava

Broben el Tocassons
 tot cobrat de fulleraca
 aixecat tu Tocassons
 ara que'l Rey te demana
 No m'aixecaré pel Rey
 ni pel poch del senyor batlle
 quant el senyor batlle sent així
 l'inventa cop de culata

Com m'aixecaria jo
 no puch more pen ni cana
 no m'pl pas gren el moir
 sino aixotar a mans d'un noi
 que no'n porta pel a la cana.

A la varilla del mar

Calurosament

A la vo - ri - lla del mar y a la vo - ri - ta del
 ai - gua si mi han tres mil sol - da - dos tro - pa - fes - ca y
 molt a - le - gra tro - pa fes - ca y molt a - le - gra.

Els mil ac son voluntarios
 y els altres forçados eran
 si n'hi havia un dels forçados
 que tan plora y molt lamenta

Qui vulga dormir que dormi
 qui vulga vetllar que vetlli
 y el que no voldria dormir
 que llori de nos tristesos

Un capità se l'escolla
 de dalt de la fortalera
 - que tines tu buen soldado
 que tan llora y lamenta?

Que te quitan la racion?
 o no te la donan completa?
 - No'm quitan la racion
 pero me la donen entera

- Que't donan pena els gillons
 o la forçada cadena?
 - No'm donan pena els gillons
 ni la forçada cadena

El dia que a mi'm quitanen
 n'eran mes lode y feste
 vaig deixar la mia amor
 casada vinda y dongella

No llores mi buen soldado
 que ya t'en daré llicencia
 diras a la terra arvor
 que d'ella he tingut plangema

Alli a la font de la virtut
 alli a la font de les verges
 tenint aquetes rahons
 ja tocaren la corneta

Adon rian dolça arvor
 al salut ens pogrem veure
 si en aquest món no'm vejen
 dalt del cel ens pogrem veure.

La blanca flor

Moderat

66

Es-ta-ha la blan-ca flor no-ta l'aer-ia
de la mol-sa que'n bro-da-ban mo-ca-dor
per la fi-lla de la rei-na.

El carison n'era d'or
ella l'era d'rodaba de seda
els cabells ni n'eran fins
no n'es gran la diferencia

Gira els ulls en blanc
ven venir la nau lluenta
ven venir un cavallèr
que'l seu avant li sembla

- Den lo guard el cavallèr
den li do el mar bonança
haurian vist o conegut
el mar marit a la França?

- Ni el conech ni se qui es
ni tampoch como se llama

- Se llama don Juan
servidor del Rey de França

- Si senyora que'l conech
n'era monjot plegats a taula
dir que us busquen amant
que ell amada, ha buscada
la filla del Rey anglès
per esposa li han dada

Bendito qui la pren
maldito qui li ha dada
una dama com jo
per altre m'hegi deixada
no m'hi cap més el mon
nió una nova germana
per ella apareixen flors
per mi riu dels arbres

Set anys l'he m'esperat
com a dama ben casada
set anys mes l'esperare
com a viudeta emudada
si el cap dels set no ve
per monjete me dada

No us faren monjete, no
no us faren monjete encara
aquí teniu l'orrell d'or
del dia que us prometarem
aquí teniu un diamant
del dia que us despararem.

- Perdonem el mes marit
si no estava mal parlada
- no heu estava mal parlada no
n'heu estava ben parlada.

La vida de les galeres

Marcia P

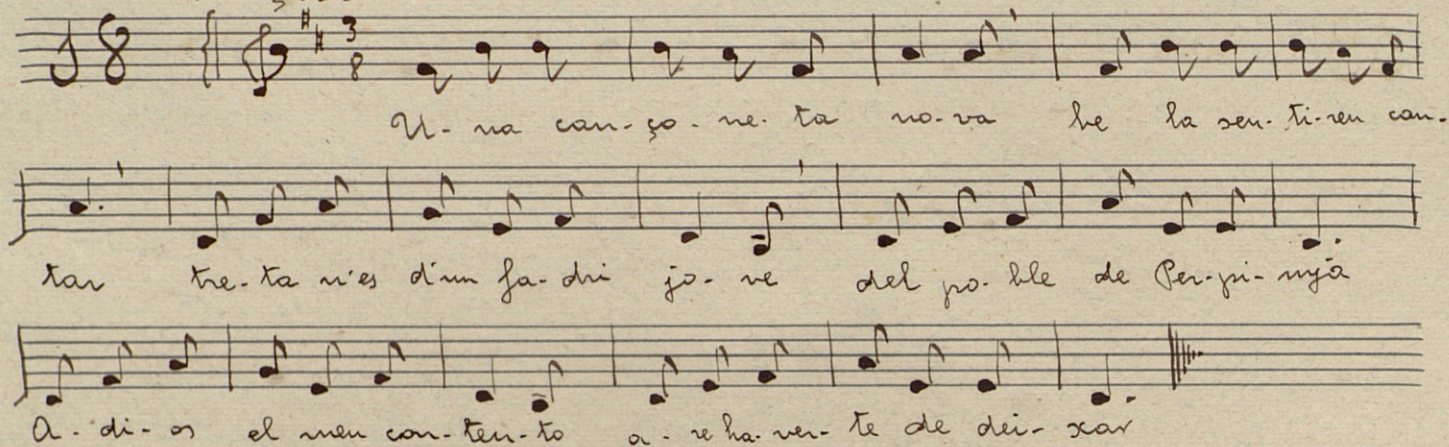
La vi- da de les ga- le- res jo l'a-
ni- re ex pli- cant set any ha que vaig com e- llas y al- tres
set pe- nan- do van y al- tres set pe- nan- do van

Set y set fan catzenes
dichens vaig demanar
jo la pido a n'el Conde
no me l'ha volgut da da
la pido a la Condessa
de mil gracies m'en donà
M'en donà per penitencia
al tres laons passar el mar
yo de ganes que n' tenia
al una y media li passà
M'en donà a casa la tia
- Ota, ota, agra qui li ha
- Don Lluís, sempre tia
Don Lluís de Montallà
- No n' a don Lluís, no
que ell per les galeres va
- Ma per cert sempre tia
que l' Rey men ha perdona
No'm dirian sempre tia
la meua pare que fa?
- Don Lluís el nostre pare
els meus el volem ataron
- No'm dirian sempre tia
la meua mare que fa?
- Don Lluís la nostra mare
alieu la volem enterrar
- No'm dirian sempre tia
la meua esposa que fa?
- Don Lluís la nostra esposa
l'han tornada fer casar
- No'm dirian sempre tia
a n'a quin carrer s'està?
- Carrer de Sta. Maria
a tres portes, vora el mar

Baixem la guitarra
la que solia tocar
ni en aniré cantant tocando
a veure si m'conceira
El primer cop de guitarra
noble dama es despertà
- Despertat querido mío
seris quin cant li ha pel mar?
Això no es cant de riera
ni cant que vagi pel mar
que si es cant de Don Lluís
que per mi penando va
- Si per vos pensa sempre
jo l'en baixaré a matar
- Si maten a don Lluís
poden per mi començar
perquè les amors penses
may se poden oblidar
No en passa l'espai d'una hora
que don Lluís mort està
no'n passa l'espai d'una altre
noble dama ja liuà
L'un entressen tal cofre
l'altre al peu de l'altar
de l'un entant una paloma
de l'altre un e palomas
les branques n'han arribat al
l'han arribat a tocar
El Rey n'ha pres enveja
les ha fetes escapar.

Una cançoneta nova

Mogudet

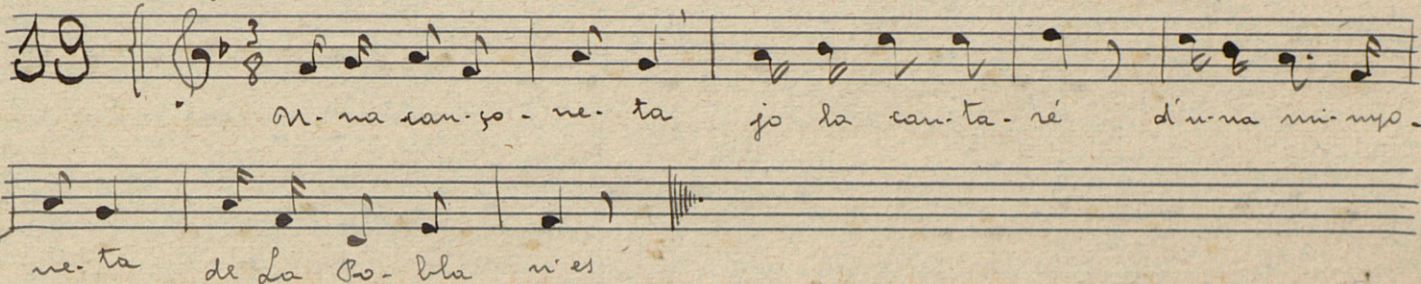

S'en ha anat a Girona
a aprendre d'estudiar
y mentre que estudiava
se n'es parat a tractar
s'estima mes una noya
que tots els llibres que hi ha
Un dia l'encontrí sola
que se'n anava a regar
- Des de quan la Marianna
és ara hont ha venut d'anar?
- Vaig a l'hort del meu pare
que el sol m'hi ha de matar
Ja m'hi allarga el ombres
vegem ara si't toca
A l'ombra d'una povera
si'n posar a conxar
la conversa n'era bona
que'l vespre els hi va atropar
Quant va veure que era vespre
se'n es parada a plorar
- de que ploren Marianna
y ara de que deu plorar?
Pobre de mi Marianna
que'l meu pare em mataria.

- No t'espantes Marianna
que jo t'en vindré a acompanyar
y al pujant de l'escala
- da, da, aquí qui ha?
- aquí teniu la Marianna
que no gosava tornar
La gent ne son parlors
m'en conviden a sopar
el costat de la Marianna
jo molt he m'hi veig posar
Les paraules que ella em deya
n'eren per enamorar
tots els que jo li deya
tots eren per casar.

Una cançoneta

Suavement

No s'està a la plana
que s'està al verger
un dia jo hi passava
jo pel seu carer

L'en veig amentada
a m'el seu xeler
que n'hiadava puntes
per un botiguer
- L'in dich Marieta
has merester res ?
si has merester mi'unga
jo te la donè
Si n'has merester d'algues
també les tindrè
que me'n aniré a Gleyda
a servir un botiguer
algunes cartetes ja
ja t'en escriviré
que per les cainetoltes
jo ja t'ombré
que n'hi farien ballades
en aquest carer
la primera danga
jo ab tu vindrè
la segona danga
jo ab tu hi tindrè.

Rosinyol, bon rosinyol

Lleuger

Ros- si - nyol bon ros- si - nyol Den te do llan- ga vo- la- da ja al-
 tre vo- ra del mar ja por- tan u- na em- bai- xa- da as- si- m dol- ga- lli no- m
 dol la fi- lo- se- ta i- m té can- sa- da as- si- m dol- ga- lli no- m dol la fi- lo-
 se- ta i- m can- sa molt.

Un dia als meus parents
 que l' meu pare m'ha casada
 m'ha casada ab un vellot
 que no l' vell ni m'agrada
 Fet anys que son casats
 no li he vist may la cara
 sino un dia de desnit
 al bairame de l'escala
 ja m'en dona cosa al cul
 me'n he fet saltar l'escala
 - Ay tristeta de mi
 una costella m'has trencada
 aixis per un Sen del Cel
 t'heguem trencat les altes.

Els Manaments

Suauament

Handwritten musical score for 'Els Manaments'. The score is written on five staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/8 time signature. The melody is written in a simple, accessible style. The lyrics are written below the notes, with some words hyphenated across lines. The score ends with a double bar line and a repeat sign.

El pri-mer a-mar a Deu ab mol-ta
de-vo-ci-ó no hi ha res més just a l'ho-me que a-do-rar a
nou Cri-a-dor a-ge-no-llat a sa-in-tat-ge y a-do-ra el qui
t'ha cri-at Deu-nos le-myor vos-tre gra-cia per-do-nen nos-
tres pe-cats

No hi ha ric més honorós
que's el ric de jurar
perdonen nostres injúries
que de Deu serem aimats.

Mentides diuen la gent

Mogudet

Men-ti-des di-uen la gent ve-ni-tats no di-uen gai-res di-uen
que no'm tinch ga-lants y en tunc la ca sa en-rot-lla-da y en tunc
la ca-sa en-rot-lla-da.

trenta mit o trenta nou
 a la ratlla de quaranta
 Jo no n'aymo sino un
 que n'és fill de la vall d'Aina
 és petit y aiserit
 boniquet es de la cara
 Jo no l' veig sino un cop l'any
 quan els segadors devallen
 ara ve lo riu de juny
 que los segadors devallen
 l'in dono un ran de clavel
 per memoria y recordança
 de dia el porta al barret
 de nit el posa a l'aiga
 quant a l'Empordà van se
 baix al fondo de la plana
 els clavellets n'eran secs
 que d'olor no n' feyen gayre
 En pateix de mal d'amor
 que això es mal de muntanya
 ella ho ha sapigut
 n'hi ha enviada una carta
 que deixes estar el segar
 que tornes a la muntanya

Al torrent de Sant Martí
 encantes que ensabonava
 Jo li dich Deu me la guard
 color de rosa encarnada
 ella em diu Deu guard clavel
 cullet a la matineda
 Com so fa això Joan
 que ara siguen a muntanya
 això be ho sabs tu
 que m'has enviada una carta
 que deixes estar el segar
 que tornes a la muntanya.

En Cabrinetti

Moderat

2/3

Vo-sal-tres de Su-ria gran dit-xa en te-ri-ur
 que d'en Ca-bri-net-ti que d'en Ca-bri-net-ti vo-sal-tres de
 Su-ria gran dit-xa en te-ri-ur que d'en Ca-bri-net-ti vos en des-pe-
 din vos en des-pe- din

Marxen de Liria
 per anar a Sant Felix
 fonnats a la plana
 Cabrinetti els din:
 Vostres ~~marches~~
 sigueren contentes
 en aquesta marxa
 per seguir els Infants
 ja marxen de Liria
 per anar a Prats
 Alpins arribaren
 als focs y cançons
 Per onze cents homes
 per seguir als Infants
 y allí docents se porten
 vola pagarian
 tota la brigada
 trenta nit caballers
 Cabrinetti els deya
 terim en Gallarès

No seguirem marxes
 per anar al fet
 ay de Cabrinetti
 seguirem pel dret
 tots cobrent
 per ser primer din
 y a la cantonada
 troben els carlins
 L' Huguet reporava
 veinat de l'alou
 seguiren la marxa
 ja era reporat prou
 quatre companys
 del valent Huguet
 a la cantonada
 donen el repesch

A la nit que el foc es nostre
 les muralles son nos ptes
 foc al mig dels blots de moro
 que hi ha soldats arripats
 de mitja nit a la una
 per ell tenyem la brigada
 els canons y la brigada
 en nostre poder capgué.

Les diades de Nadal

Allegre

2/4

Les di - a - des de Na - dal son di - a - des molt a -
 le - ges nos a - miels mes - ta di - ent Climent per. què no t'a -
 le - ges.

Com alegria jo

m'han casada l'amor meua

l'han casada eluny d'aquí

perquè nos ells no la veuen

l'han casada a Sant Martí

que per mi és un destí

El dia que's va casar

pel meu carer passava ella

ella fa un gran sorir

pensant que jo no la veia

ella plora de tristia

jo plorare molt ma qu'ella

Lo que m'acompa a mi

que tinc una prenda d'ella

ella de mi en té un anell d'or

al set pedreta vermella

jo d'ella en tinc un mocador

bradot de seda vermella

al mig hi ha un companyer

y al cap d'arrunt una orelleta

que fa cara a tots els vents

y així ho fan les donzelles.

Jo los vich a comparar

com un calçat d'espardenyes

pensaren anar calçat

y toraren de plus a terra

for com els novellors

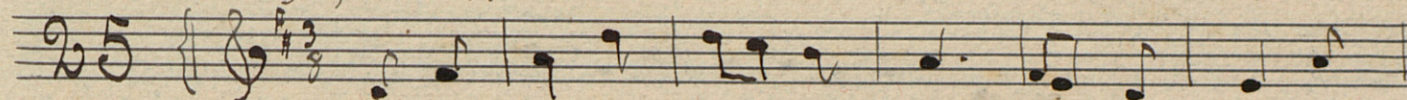
cullits als mas de setembre

cullidets al demorati

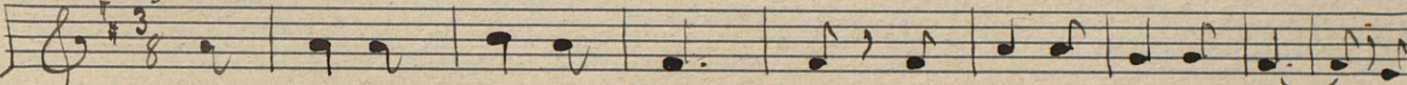
y en son corcets al repre.

Una matinada fresca

Lleuger, no molt

25 {
 U-na ma-ti-na-da fres-ca en temps de
 no-se y flors men a-ni vo-ra l'ai-gua la vi-da mi-a
 la vi-da a-mor men a-ni vo-ra l'ai-gua per pen-dre la fres-cor
 Les altres posades comencen y's comen tal com segueix:

Lleuger

 Me'n a-ni vo-ra l'ai-gua a pen-dre la fres-cor y
 men-tres la pre-mi-a la vi-da mi-a la vi-da a-mor y men-tres
 la pre-mi-a sen-to llan-tos y plors

Men giro endarrera
 per veure que es això
 y això n'és l'amor mena
 que plora de tristot
 de que ploren amor mia
 de que ploren amor
 si m'en han robadeta
 y no'm volen dar l'amor
 l'amor jo us ho dono
 com a just y robó
 Anirem a França
 a la finca de Zaira
 comparamos estufa
 faldilles y gijó

De quin color us agrada
 que es a triqui nullot
 el vernellet m'agrada
 que es un bonich color
 el castre que l'en talla
 a el seu agraador
 cada cop d'estivora
 en fa un rojín o plor
 y a cada punt d'agulla
 un vernellet de flors
 blanques y vernelles
 flors de tots colors
 caputxeta a la moda
 y robateta al taló.

Canço dels francesos

Solenne

26

El fill prodich

Poch a poch

Be. ca. dor per. ta en-se-myan-se per co-net-
 gir-tem a-lis ens pro-pro-sa en eis-ahis-to-ria nos-tre Be-
 demp-tor Je-sus ^{la} ^{mes megut} tuch-me-rit en a-pli-ca-la donch qua-ies
 a tu ma-teris yo tam bé en ex-pli-ca-la es pas-sà
 com se re-queix

Ma bon pare que tenia
 dos fills hi digué el petit
 doneu-me lo que'm pertoca
 que jo vull el pa partit

Com el pare ho repugnava
 el fill abast digué
 doneu-me lo que'm pertoca
 jo volent me finire

y el pare ab ulls plorosos
 veient el fill obstinat
 li donsa part de l'herencia

y li donsa un fill ingrat
 tu em vols acabar la vida
 pro fill meu te veig perdut
 ara veig que tal partida
 t'és fa d'unoni astut
 y ab gran crit el prodich crida
 quis meus verim heim
 disparen de tal partida
 lo que ab divertat mais

Anirem a divertirnos
 en terres estranges
 no tinguem por d'emprohims
 que jo port molt diners

Que terrible mudança
 cause el ric brutal
 ha passat per l'abundancia
 a ser guerdia d'animals
 no tinc ni un que m'empare
 y em doni un boi de pa
 quan ab riats de mon pare
 no'ls falta vestir ni menjar.

Encara que no ho mereixa
 jo m'en anire al instant
 a la casa del meu pare
 jo anire plorant
 y portant en sa presència
 li explicare humilment
 que m'hi ab ulls de clemencia
 un fill desobedient

Al pare doneu-me entrada
 a nostre casa sempre
 que de la vida passada
 jo us en demans perdís

No puch deixar de brossar
 puig te veig arrepenit
 la ofensa que m'has fet
 tot ho posaré en oblit

No heus demans pare
 que no us prenguen com fillosting
 si no us demans la gracia
 perenne com a crist

Els estudiants de Tortosa

Moderat

28

A la Vi - la de Bar. to - ra n'hi ha tres

es - tu - di - ants qu'en re - quiesen els es - tu - dis per a ser -

ne ca - je - llam per a ser - ne ca - je - llam

Si n'encountren tres donzelle,
 tres donzelle galanes
 comencen a tirar xanxes
 xanxes venen xanxes van
 les donzelle son traidores
 justicie van reclamant
 si'ls agafen y els garoten
 y a la preu els van portant
 el mes petit que n'hi havia
 sempre estava plorant
 y el mes gran l'acomodava
 no plorava petit Joan
 Que tenim un germà a França
 que's capità general
 que n'ell rebria la nova
 seria aquí en un instant
 El jutge se'ls escoltava
 per una reixa molt gran
 no ploraven no els bon mossos
 quel d'aquí ja us en entrarien
 A les tres de la matineda
 ja els en donen paper blanc
 a les cotxe de la tarda
 ja n'els porten a penjar
 y a les cinc de la tarda
 son germà ja va arribant
 No'm dirieu vos metressa
 allí tanta gent que hi fan

allí pergen y despenjen
 tres pobles estudiants
 no'm dirieu vos metressa
 si hi podria ser al instant
 El cavall que vorté mena
 n'hauria d'anar volant
 ja'n desensello la mula
 y n'ensello un cavall blanc
 de tant que'l cavall corria
 les pedres van fognent
 quan ell n'arriba a n'el camp
 tots tres ja van penjant
 dona un bes a cada gota
 Sen perdo los meus germans
 ja n'arriba l'esposa
 y els ne tren lo dogal
 Aden vila de Tortosa
 que t'en neuràs de treballs
 al la sang de les ^{miqueres} miqueres
 els cavalls hi nedaran
 de la sang del senyor jutge
 jo m'en rentaré les mans
 y ab les caberes dels homes
 muralls s'en farien.

Els tres dallaires

Festiu

N'hi ha - ri - a tres da - llai - res que'n da - lla - den un
 mat. y a - que - lla po - lla no - ra pe - ti - ta y ho - mi - ca
 els en - por - ta es - mor - zar pe - ti - ta i com va?

N'hi ha un dels tres dallaires
 que no vol enmorzar
 que tenir que tenir dallaire
 que no valen enmorzar
 tindria mal d'amors
 o mal de festejar

- No tinc mal d'amors
 ni mal de festejar
 sinó una polca rosa
 que'm fa morir y pensar
 jo vull dir al seu pare
 si me la vol donar
 si ell no me la dona
 jo la faré robar
 pels miquelets d'Oytors
 o pels de Brigada.

Els gats de Codines

30 *Allegre*

Vi-na con-ço vell can-tar y es-tan mal no
 puix dels gats de Co-di-nes qu'en son molt goi-guts.

En son molt goiguts
 tan com poden ser
 que n'han fetz mes
 que no pas el Terraller
 Un dia ho veig venir
 que feyan l'embolla
 n'hi havien tres
 que lleparan l'olla
 I com era calent
 anaven voltant
 deyen afanyem-s'hi bé
 que n'hi venaven
 N'hi havia un de negre
 deyen el vivat
 may seria tant mal
 ja m'hi he afartat
 N'hi havia un de blanc
 diu no pas jo ben he
 ara minorem
 quina en podem fer
 Això seria cosa
 que's de molt poc cost
 seguirien les dones
 quan van al rebort

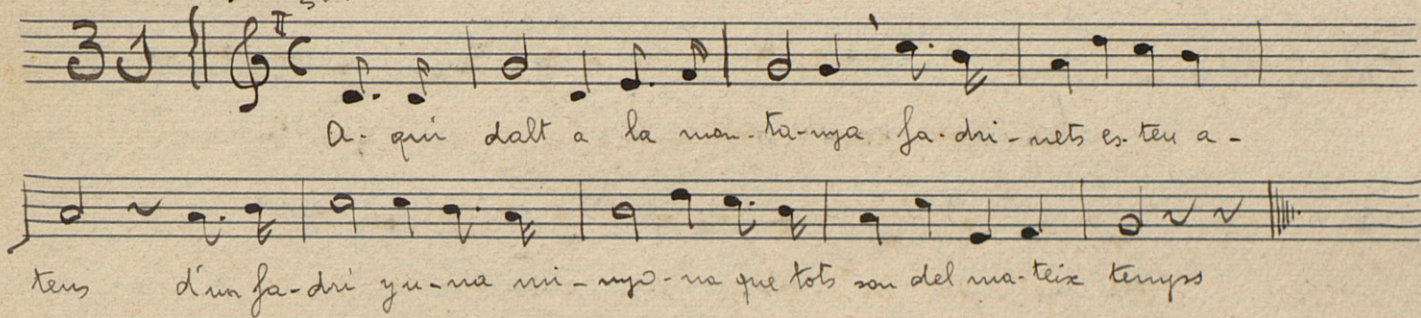
Quan obriran
 ja en de ser allà
 y atra de la porta
 en hem d'andagar
 Demà al matí
 quan vindran a obrir
 saltarem l'escala
 y salt a fugir
 Les dones diran
 dinorri de gats
 e que ant passada
 els hi hanem tercats

La culpa de tot
 ha te la criada
 que quan a n'els gats
 e molt descuidada

No tapa les olles
 ni tenca els fogons
 y quan va al rebort
 hi tenca als gatons.

Aquí dalt a la montanya

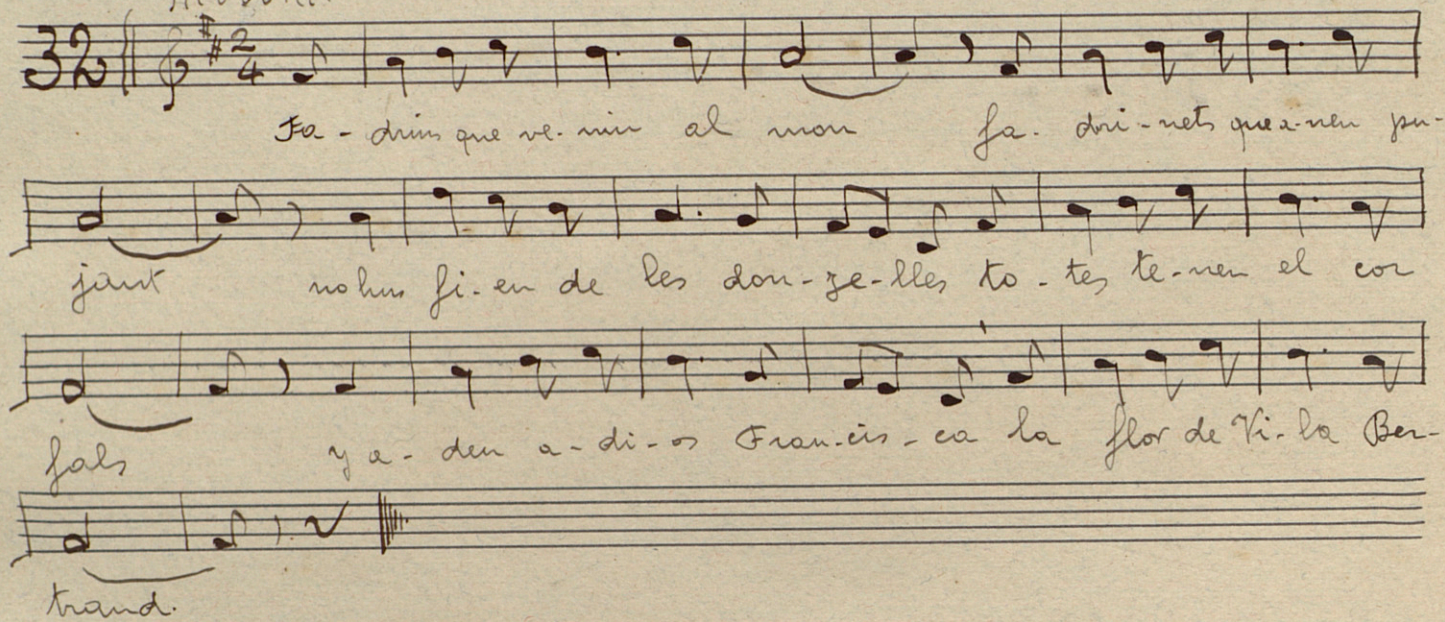
moderato

Matinet jo m'en llevava
 el dia de Sant Mateu
 trobo la cara bonica
 que plorava amargament
 de que plorés cara bonica
 de que tés tan sentiment
 vostre pare y vostra mare
 que no volen que us tractem
 fins plorés cara bonica
 que los dos ens casaríem
 ens aniríem a Barcelona
 y allí ens estaríem
 Tu et llagaries per riada
 y jo per morro de pen
 dels diners de la soldada
 gran botiga pararíem
 Dels diners de la ganancia
 gran casa en compraríem
 una casa de tres pisos
 y al mar alt ens estaríem.

Fadrins que veniu al mon

moderat

32

Fa - drins que ve - nin al mon fa - dri - nets que a - nen pu -
 jant no hiu fi - en de les don - ge - lles to - tes te - nen el cor
 fals y a - den a - di - os Fran - cis - ca la flor de Vi - la Ber -
 trand.

Jo n'he festejada una
 l'espany de quatre o cinch anys
 mentre l'he festejada
 sempre m'ha anat ab engany

M'ha fet esquisos espardeyes
 m'ha fet porar cabells blancs

Un dia l'encorrido

a la plassa a treure un ball
 hont volen que us espero
 a la plassa o al portal
 expelenne a la plassa
 a la vora del portal

quan ell n'ariba a la plassa

Francisqueta va pel ball

n'agafa mijsa quissera

m'en baixo plaseta avall

m'en giro endarrera

veig venir tres capitans

El en demano llicencia
 per fer - me soldat de cavall
 el demano bona sella
 bona sella y bon chival

La Francisca se'l mirava
 ab llagrimes cara avall
 mal aguanyat d'en jove
 que us feu soldat de cavall

Si jo m'en faig soldat
 vos Francisca m'ho causan
 tan temps que t'he festejada
 sempre m'has anat ab engany.

A la terra rica

Magnudet

33

a la to-na xi-ca, a la to-na gran si n'hi ha u-na
Pe-pa que l'es-ti-men tan de tan que l'es-ti-men no la ca-ra-ran bo-ni-
ca a la no-ra bo-nich es el ran mes ho es el lli-ri que flo-reix tot

l'any

De tant que l'estimen
no l'en casarien
qui en va a la ribera
a rentar el davantal
també les faldilles
per anar bonica
el dia de Nadal

Mentre l'en rentava
passa el seu gaban
que hi fa aquí Pepa
que hi fa aquí tant
renta la bugada
i el davantal
per anar bonica
el dia de Nadal
disen estar Pepa
ja t'ho rentaran
la selha n'és verda
i el xivall n'és blanc
els coners de lleyda
els passa plorant

de que ploren Pepa
de que ploren tant
Cora dels seus pares
quin dia tindran
buscaran la Pepa
i no la trobaran
si son gent sentida
d'això noiran
que's morin
que's morin
he els enterraran
una mima baixa
he els ha la diran
les tombes son noves
les estrenaran.

Carlos setè

Tristoi

Car. los se- te ja n'ha en- trat per la part de la Na-
 va. na don al- fon- so va al de- vant de les tro- pes ca- ta-
 la- nes. Cri- dem fo- ro l'es- tra- n- ger vis- ca deu lo Rey y

Pro. tria

No us espantis els canons
 bayonetes, tampochs boles
 que son gent de valor
 perquè tots son voluntaris
 En Savalls y en Castells
 valdran per la montanya
 y quan ne tindran canells
 ja's tirarien per la ploma
 Acabat de guanyar aquí
 arriem a defensar el Papa.

Ay mare la mare

Misteriosament

yo no duermo no
ni estoy adormida
yo no dormo mes
ni una hora al dia

Per les criades
no hi ha tan mudo
- Ay la meua mare
sento campanilles
les campanes tanquen
de Santa Maria
- i'ha mort un hijo
d'alguns de la vila
- ay mare la mare
per un anbat
tan no tornarien
- Ay mare la mare
quin dia iré a missa
- les més pobres
estan plinjes dies
y les menestres
tres setmanes triguen
y tu com a dama
un any y un dia
- ay mare la mare
jo m'hi moriria
ay mare la mare
quin votit duria
en poraria el dor
o el de plata fina
- ay filla la filla
el negre en poraria

fortint-ne de casa
los hijos li diuen
- ara ve la dama
ara ve la viuda
- Ay mare la mare
els hijos que diuen
- aixis son canaya
no saben que diuen
- ho diuen maynada
y els grans també ho diuen

Entrant a l'Esglesia
els angels li diuen
ara ve la dama
ara ve la viuda
- Ay la meua mare
els angels que m diuen?
- i'ho tinc de dir filla
vare quedar viuda
for un any y un dia
- Ay mare la mare
aquí teniu l'hijo
jo m'en vaig al cielo
ab el meu marido
- Ay filla la filla
que fare del hijo
- prou diuers hi ha casa
per mantenir-lo
ensenyen-li de lletra
de lletra y d'acume
que pugui arribar
arribar a ser Bisbe.

Una cançoneta nova...

moderato

36

U-na can-ço-ne-ta no-va he la o-hi-ren can-
 tan tre-ta n'es de dot-ze lla-dres tre-ta n'es de dot-ze
 lla-dres que s'han po-sat a ro-bar

Tre-ta n'es de dotze lladres
 que s'han posat a robar
 n'han pujat a la muntanya (bis)
 allí a prop de Puigcerdà
 n'han pujat etc
 ja n'han tancat a la porta
 ola, ola, aquí qui hi ha
 -Dien a l'amo que baixi
 que obri ell per d'entrar
 y a l'entrant-ne de la porta
 ja l'en varen degollar
 La mestressa de la casa
 la varen esquartejar
 y una noya que hi havia
 també la varen matar
 El mossò y la criada
 se n'han posat a riure
 via fora lladres
 que els acaben de matar
 Ben prompte n'ha sortida
 la tropa de Puigcerdà
 de dotze lladres que hi havia
 els sis els varen agafar
 els altres sis s'escaparen
 y també els varen matar

Un facri sastre

Allegre

37

Si uhi ha-ri - am fa-dri sas - te que ve-mi-a de cu-
na - ri na-ri - na - ri ti-ri - na-ri na-ri
que ve - ni - a de clau-re - na un di - llus al de. na
ti-ri - na - ri na-ri na - ri ti-ri - na-ri na-ri
ti ri-ri si.

Si n'encobre tres minetes
si volen venir ab mi
si volen venir minetes
tres horetes de canis

L'una se mira a l'altre
totes varen dir que si
quan varen ser a mitja costa
ja s'en varen avenir

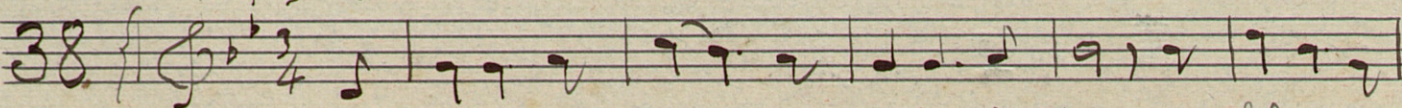
Ja li descorden les calces
les hi pengem dalt d'un pi
y ab una espadanya blanca
les hi varen sacudir

Reclamava lants y lants
gloria lant Pelegri
si puch sortir d'aquesta
una estissa o fare dir

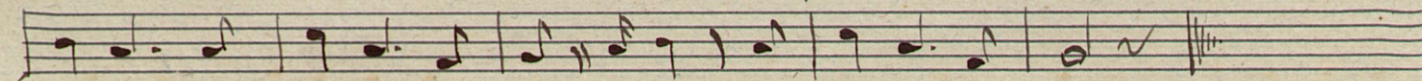
Vos asseguro minetes
no vindreu may mes ab mi
jo m' pensava lontan d'ells
y elles s'han burlat de mi.

Portal de Betlèm

Reposadament

Por-tal de Bet-lèm por-tal molt dit-xòs si n'hi ha-vi-a un

ho-mé molt alt y dis-port Je-us molt alt y dis-port

Als altres se posa
per donar-nos l'amor
els que estan en gràcia
els dona el seu cor
els dona el seu ^{cor}
els que no hi estan
un joch-riquis

La nit de la cusa
es nit de tristor
ab els seus deixebles
vol repen el senyor
Mentres repaven
te aqueta calis
algun de vosaltres
m'en seria traïdor

Jo repen Sant Pere
no reie pas jo
repem Sant Joan
jo tanquede senyor

Respongué Jude
pot ser reie jo
vesten vesten Jude
a ta atencio

Jesu s'en va a l'hort
a fer oracio
mentres la ferra
ven venir al traïdor

Deu lo guard bon mestre
bon mestre y senyor
perquè venir Jude
en aquesta calis.

El Comte l'Arnan

misteriosament

39

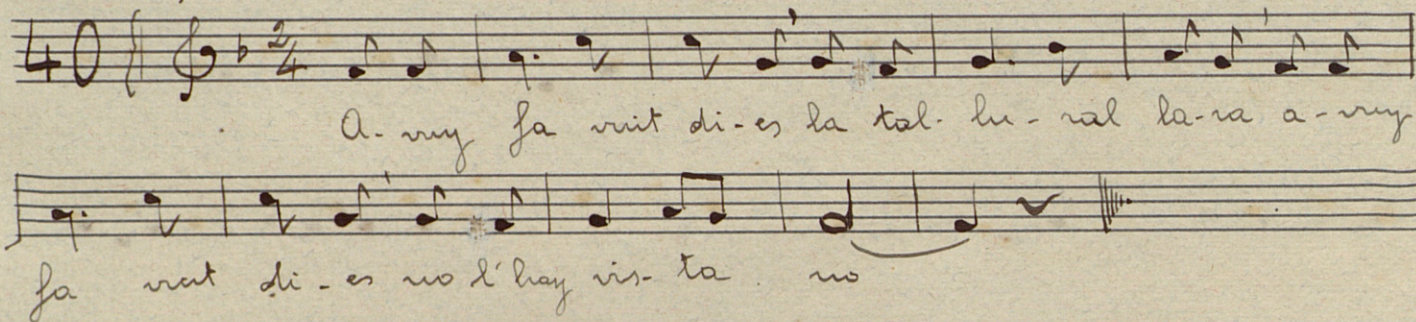
A. hont te-nim les fi-les mulles lle- al a la
cam-bra son que bro-den Comte l'Ar-nau a la cam-bra son que bro-den val-gam deu
val

Me les desarian sense - mulles leal
massa les espantarian - comte l'Arnan
massa les espantarian - valgam deu val

(La darrera lletra, com la ja coneguda y publicada)

Amy fa vuit dies

moder

Totes les nuyets
passa l'ayudador
mentre l'acumbrava
passa l'ayudador

Li dona el bon dia
no li torna no
Donchs que ha estat Pepa
no me l'he donis no

Sense pare y mare
n'he quedada jo
No t'espantis Pepa
no t'espantis no

que de pare y mare
ja t'en fare' jo
Ja vindrà un dia
ens casarem els dos.

Quatre traguiners

Pausadament

Qua-tre tra-gi-ners que a la Ri-e-re-ta por-
tan cas-ca bells que a la Ri-e-re-ta por-tan cas-ca-
bells.

El marito molt llarg
l'aygua se l'emmena
nereta avall

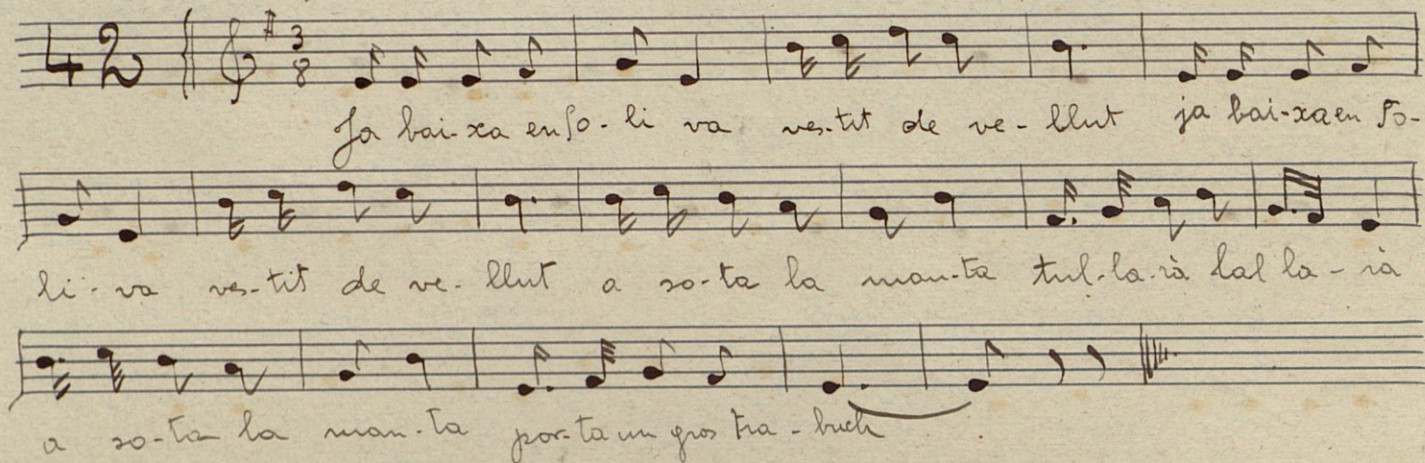
Reclamen els sants
els sants y la Verge
la Justicia els pen.

A la mitja nit
si l'ha anat a veure
la Mare de Deu

La porta es ha obert
com escollera
sen ha endut les claus

En Soliva

Mozart

Ja bai-xa en so-li va ves-tit de ve-llut ja bai-xa en so-
li-va ves-tit de ve-llut a so-ta la man-ta tul-la-rà lal-la-ia
a so-ta la man-ta por-ta un gos tra-buch

Cada trabucada

mata ocells o sis

ay dels ciprers

no ho fan pas aixis

La columna puja

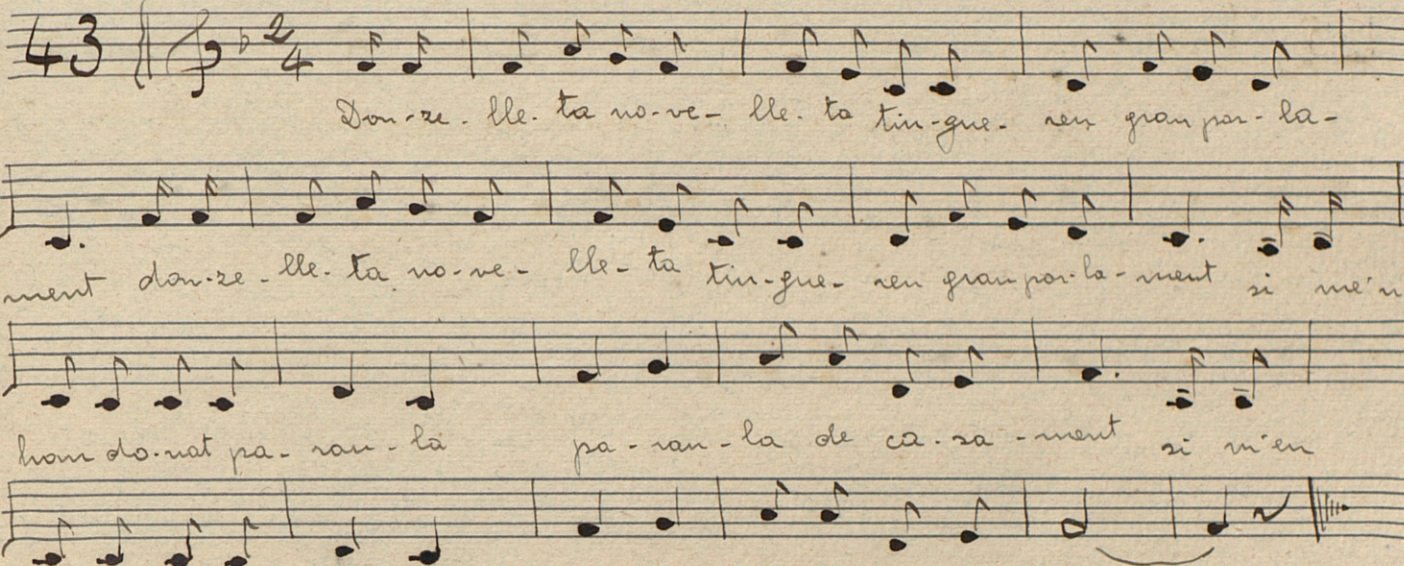
deixen la pujar

al pont de Sant Quirze

l'arriem a esperar

Donzella novellita

Alegre

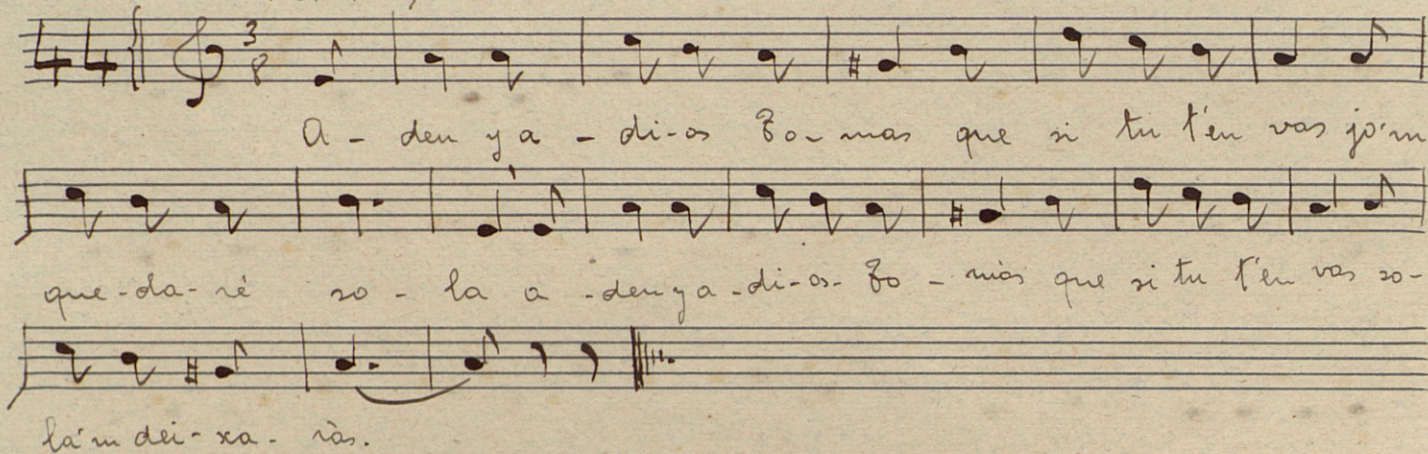
43

Don-ze-lla ta no-ve-lla ta tin-gue- ren gran por-la-
ment don-ze-lla ta no-ve-lla ta tin-gue- ren gran por-la-ment si m'en
hon do-nat pa- ran- la pa- ran- la de ca- sa- ment si m'en
hon do-nat pa- ran- la pa- ran- la de ca- sa- ment.

Jo paraula no t'he dada
ni tanpoch te l'endare
antes m'en fare novijeta
ans ab tu no'm casare.

Aden y adios Bonias

Un xich mogut

A - den y a - di - os Bo - nias que si tu t'en vas jo'm
que - da - re so - la a - den y a - di - os Bo - nias que si tu t'en vas so -
la'm dei - xa - ràs.

puix ara no hi ha remey
que m'en tinc d'avor
a servir al Rey

Un home tan ben plantat
y tan ben disporat
haver d'avor a la guerra

Un home tan ben plantat
y tan ben disporat
haver de ser soldat.

Una canço vull cantar

Mozart

45

U-na can-ço vull can-tar a-ra que no'n per-do
 fei-na de les pe-res y tre balls que'n pas-sen els que'n les
 te-gen Be'nhi ma-ta-ria l'a-mor m'e-ti-may no m'a-con
 ten-ta com me te d'a-con-ten-tar si no'n do-na l'a-mor
 se-ra

Be'ls en puch donar rahó
 per ma part, que soch donzella
 y en so festejat molt temps
 un galan d'aquesta terra

Li volen saber qui es
 es l'heren Rocafiguera
 en porta els cabells trenats
 l'in piten a mitja esquena
 al cap d'enall un plomayet
 per juntar mes bé les trenes
 Porta calces d'itina
 qui en fan vint pams de meda
 en porta un barret roig
 a les anques dels paglons
 ja l'entomida a ballar
 amb una danza curta
 donen un vol o dos
 no s'en donen parauleta.

La primera que l'in diu
 - donzella, volen ser meua?
 En jove parlen baixet
 que'l pare y la mare ho senten

- Tant si ho senten com si no
 donzella volen ser meua?
 - En jove no pot ser
 que soch de la maniga estreta
 - Be l'aixamplarem prou
 ab un vestidet de seda
 una altra de tafeta
 per acompanyar la seda.

Son pare s'en va al llit

Alegre

4/6

Son pa-re s'en va al llit sa ma-re tam-
 be hi ha-na-va e'-l-la s'en que-da-a la cui-ne-
 a al un tam-bor que'n ho-da-da.

Pare y mare aduissan
 me despedeix de voraltes
 me despedeix de cor
 que de bola no farava
 L'en galen per un tros
 escola avall l'han tirada
 quan me l'han tirada abair
 satit d'home li poseren

Esperdença blanca al peu
 beta fins a mitja cama
 pantalons de vellut blau
 y jaqueta de groc
 Mocador de pita al coll
 de seda a cada butxaque
 caminaven dia y nit
 fins l'hortal non avilaren

- Mestreix baixes a obrir
 y en pararen blanca taula
 del bon pa y del bon vi
 y de la bona consalada

Mestre que sapaven
 mestressa molt mirava
 - de que mien mestressa tant
 de que esten tan admirada?
 - M'estich mirant an a tu
 son germana al el teu pare
 - no ho reguen mestressa no
 qu'a mi en presen per altra

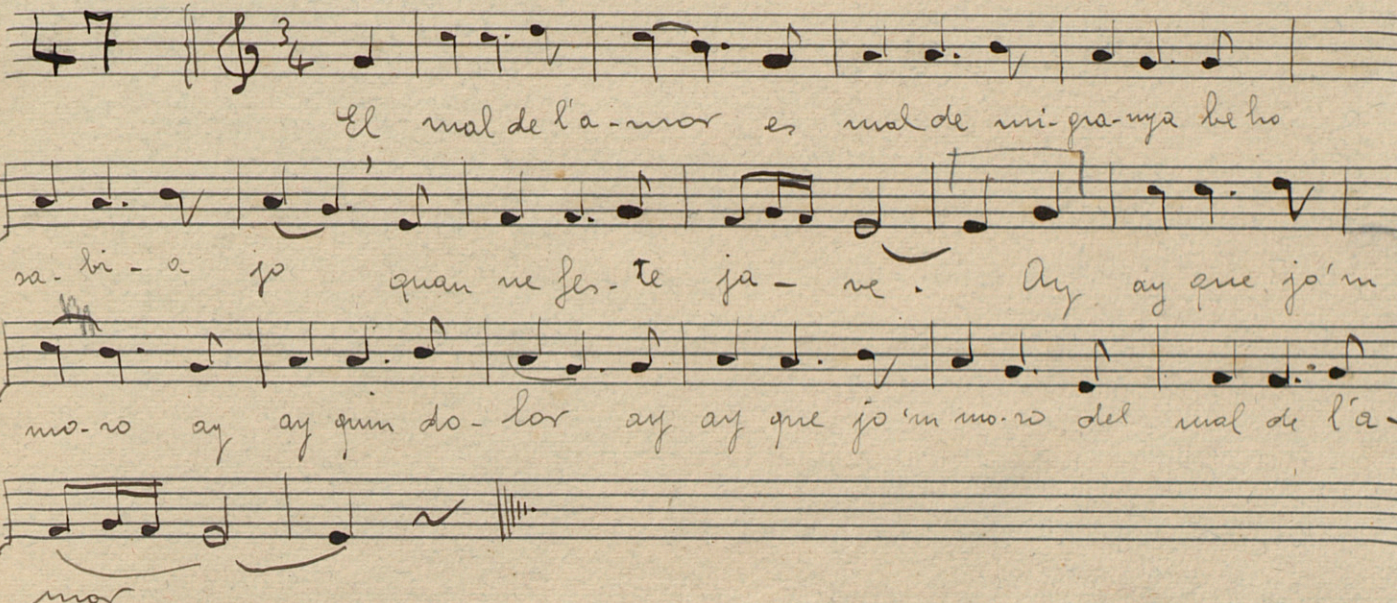
Quem misalets anava
 que per mi no hi ha porada
 quan ne son un tros enlla
 n'encoritraren al seu pare
 - Haurien vist una noya
 que's misalets l'han robada
 la seva mare ha mort d'ennuy
 y jo que no tardari gayre
 Quan ella ha sentit això
 can a terra y se desmayo
 - qui es aquest jovelet
 que al jovelet se desmayo?
 - És un soldat non
 no fa gayre que ha pres arme
 quan se monten tres enlla
 en un arbre l'han lligada

Cap de tres dies y tres nits
 un traquer li passava
 - traquer bon traquer
 m'en tirarien la manta?

- La manta no pot ser
 o en tirari la capa
 - tirau-me la bon traquer
 us en serie ben pagada
 - Com me la pagaries tu
 ni tan sols jorts butxaques
 - al capçal del llit le tinc
 son folrades d'or y plata.

El mal del amor

Pausadament

47 The musical notation is written on a single staff with a treble clef and a 3/4 time signature. It begins with a key signature of one sharp (F#). The melody is simple and melodic, with lyrics written below the notes. The lyrics are in Catalan and express the pain of love.

El mal de l'a-mor es mal de mi-gra-ya he ho
 ra-bi-a jo quan ne fes-te ja-ne. Ay ay que jo'm
 mo-ro ay ay quin do-lor ay ay que jo'm mo-ro del mal de l'a-
 mor

He festejat molt temps
 una ~~claustrera~~
 que de voluntat
 molta l'in portava
 ella també a ^{ay} etc.
 he m'ho demostrava
 les claus del meu cor
 ella les portava
 jo les hi doni ^{ay} etc.
 una ~~mutinella~~
 venint-ne de Missa
 del convent del Carme
 jo li'n dich arsa
 que jo sigues ingrata
 que l'ingreditut
 es del meu desens

Recordo't amor
 d'aquella vetllada
 que't veigues el rot
 com si jo's un lladre
 que't vingues a robar
 les bens de la casa
 jo de bens m'entinch
 per a mi i per altre

Un dia ballant
 al pla de Cervera
 m'entinch la nova
 que n'era promesa.

Quan vaig sentir això
 vaig caure en bassa a terra
 quan m'he retornat
 m'he anir a la guerra

En vestits de dol
 y el capot negre
 del capità m'heu
 de qui porta del Pere
 jo li'n responch
 de l'amor primera
 m'havia promès
 que seria meua

Ara me l'han casada
 al pla de Cervera
 que tot pensant
 jo l'aniré a veure

Quan ella em veuria
 cauria en bassa a terra
 ella d'alegria
 y jo de tristesa

A la vila de Prada

moderato

48

a la vi- la de Pra- da fa de bon de- no

ré , n'hi ha ga- lan- tes xi- ques y bons gar- çons tam- bé jo li vill

gar- çons

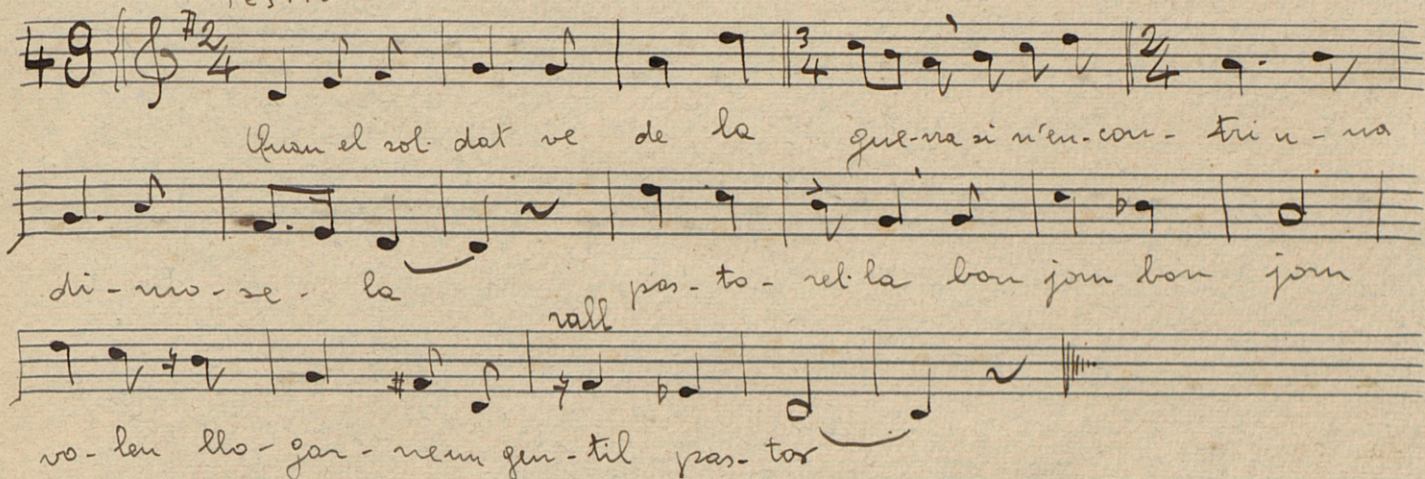
rall

dan ga- lin- don ga- lin dai- ne jo li vill dan l'au- se.

Pres que jo en festejava
 tots me volien bé
 l'un es fill d'un sarri
 l'altre d'un sabater
 l'altre es fill d'un quefe
 y aquell d'amor preter

Quan el soldat vé de la guerra

Festiu

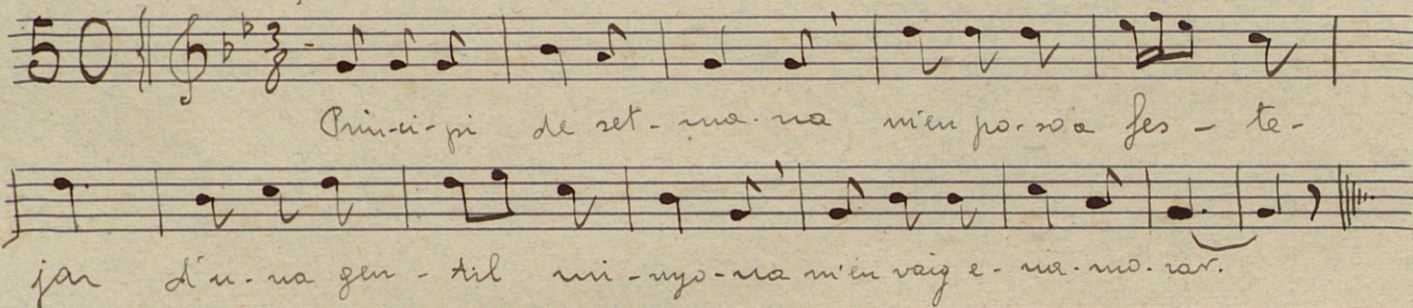
49

Quan el sol·dat ve de la guerra si n'en con·triu·na
 di·mo·se·la *rall* pas·to·rel·la bon jom bon jom
 vo·len llo·gar·neun gen·til pas·tor

- Vos de pastor no'n feu la via
 porteu espasa y carabina
 al coll porteu vostreu capel
 no feu pas l'aire de ser pastorel
- Ni vos tampoch la dimosela
 no feu cora de pastorela
 som blanca com el llessami
 les pastoreles no son pas aixis
- Voleu venir gentil pastore
 volen venir una libreta a l'ombra
 a l'ombra del llessami
 floreix y granx lo romaní
- La pastoreta s'es escurada
 diu que'l seu pare l'ha cridada
 tornen demà al demati
 que a les nou hores jo seré aquí
- El pastorel prou li ha anat
 la pastoreta no li ha anat
 seia que la pastoreta
 l'en havia enganyat
- En paré fer una capelleta
 del color de la dimosela
 tota la gent que li passaria
 ab la mia amor bé li pensaria.

Principi de setmana

Allegre

Al cap de quinze dies
les joyes li vaig dar
al cap d'altres quinze
ja me las va tornar

- Aquí t'aturo les joyes
jo t'he dit el perquè
m'han dit qu'eres repropri
qu'ab tu ningun hi vol ri

- Repropri o no repropri
ninguna que hi faràs
m'en has donat paraula
y ara t'aturo al llag

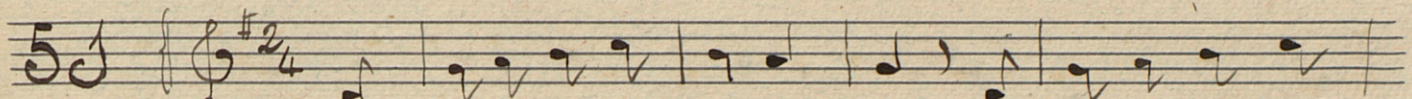
- Et faré tencio a la curia
no t'heixaré casar
per casarte ab un altre
licencia no t'eny da

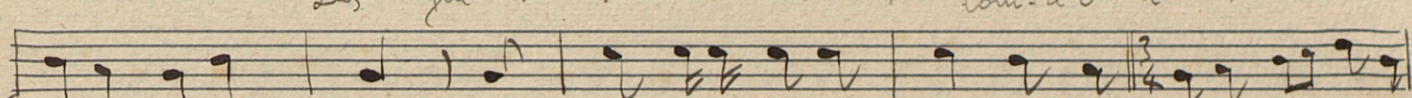
- Si tu no me la dones
jo he me la prendré
abans me faré monya
que ab tu desm casarie

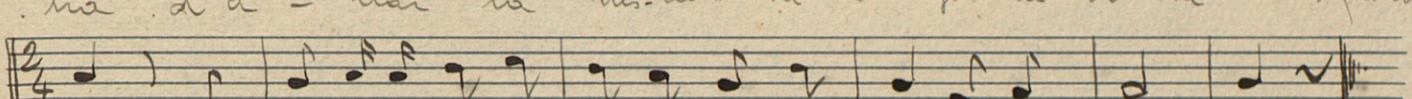
- Abans no t'heixis monya
mire pensat hi he
la vida de les monyes
quina vida deu ser
La vida de les monyes
jo te la diré
les fan estar tencades
no poden divertir
sinó un poch ab les altres
que les hi fan florir

- Les paraules que t'he dit
je m'en jo penedit
y ara vint a comprendre
que has de ser el meu marit.

Les guerres ne son cridades

51 Les que-nes ne son vi-da-des com-te li-as hi

 ha d'a - nar la tris-ta de sa se-myo-ra no ha-ce mas que llo.

 son la tris-ta de sa se-myo-ra no ha-ce mas que llo- son

Quant temps trigaria el bon conte
quant temps trigaria a tornar?

- set anys mi senyora
set anys y no puedo mas.
Els set anys han passado
y ahora pels ochos va
la trista de sa senyora
no hace mas que llorar.
Un dia estant a la mesa
son pare la va llamar
- porque no te casar, hijs
perque no t' torres casar?

Volpaine Dios d'un cel
y una santa trinidad
mentre que l. conte viva
braveme de torria casa.

Llicencia pido a miel padre
per anello a encontrar
per mi lya la tierra, hijs
si un Dios del cel te la da
te portara de romerita
pel mundo s'en va andar
camminare setze lleguas
sense un poch may descansar
Al cap de les setze lleguas
un paratgito n'encantaria
n'encantaria un paratgito
amb un cavall molt ben ensillat

- No'm dirian paratgito
per que lo menen ensillat?

- el cavall del conte Elias
que ahora se va a casar

- No'm dirian paratgito
si jo l'en poria encontrar?

- si quiere venir senyora
puede ser l'encantaria
Al cap d'unmit de l'escola
conte Elias va encontrar
linoma le pido al conte
linoma por caridad
que venga de Castanya
que estoy en necesidad

- No'm dirian romerita
que hablan la gente alla?

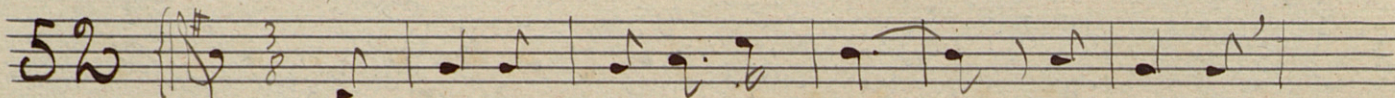
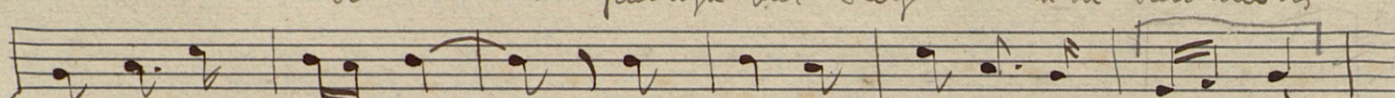
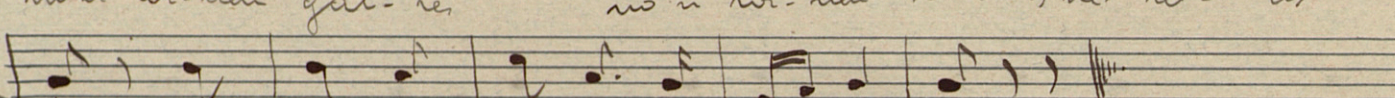
- tots hablan a la una
conte Elias no ha tornat
la trista de sa senyora
no hace mas que llorar

La conseria el conte
ab l'hablar o l'andir?

no la coneix romerita
ab l'andar ni hablar
nió ab una vorta
que portava el faldillan

A la campanya del Rey

Condolent

52

A la cam-pa-nya del Rey n'hi van molts
 non tor-nen gai-res no'n tor-nen ri-mols he-re-us
 els he-re-us de bo-res ca-res.

Jo hi se anar y en se tornar
 no pessa viure gayre
 entre jo y el meu xivall
 potem trenta nou llengades

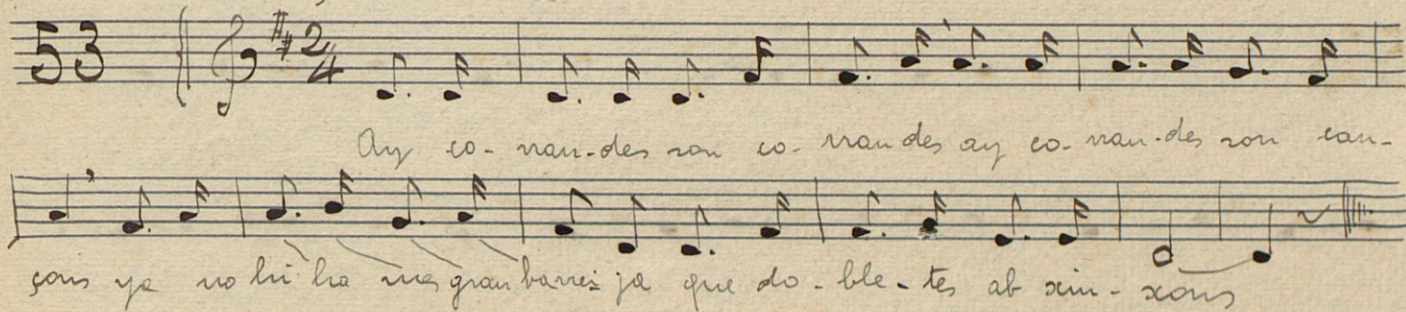
Mon xivall porta les meu
 trist de mi totes les altes
 Mare aneu-se'n a fè el llet
 no hi podré pas estar gayre
 posen m'hi els llansols blancs
 que no'ls embutiré pas gayre
 posen m'hi els coixins d'arnats
 que no'ls esquivaré pas gayre
 jo'm anaré a mitja nit
 mon xivall a punta d'alba
 ay mare quan sàrà mort
 sentiren tocar campanes
 he sent he demanarian
 per qui toquen les campanes
 vos els hi respondren
 pel meu fill mort en campanya

A mi m'enterraren
 allí a l'altar del Canue
 mon xivall el colgaren
 al cap d'avall de la Trada

Corrandes

7708 vt

53

a

Si volen ballar corrandes
anemhi a Malanyen
a cal Franc a l'Anglada
y el d'Almà les ballaren

b

Aquí dalt de la montanya
el cuent hi ha cantat
quan les calzes d'urien blava
les dones faran bordet

c

A Vallcebre plan y neva
a Gumanya fa bon sol
les munt, de la Bedella
estenen la roba al sol

d

Aquí dalt de la montanya
a la montanya del Pi
si n'hi ha una capelleta
que'n dinen Sant Martí

e

Aquí dalt de la montanya
la montanya de la neu
si n'hi ha una capelleta
que'n dinen Sant Bartomeu.

La Jutgesa

Moderat

54 { G D 4 $\text{el jut-ge'n can ma - lalt el jut-ge de$
 $\text{l'au-di-en-ia mes de qua-ran-te ran y els quins l'en van a$
 $\text{ven-er ay a - mor quan-ta pe-na'm cau-er din-tre del men-er ay a -}$
 ma

No hi van pel jutge, no
 que hi van per la jutgesa
 Ay marit quan seran mort
 quin d'aquest volen que prengui
 el del barretet roig
 o el de les gires verdes

Quina muller tindrà jo
 quina muller a aquesta
 encara no s'ach mort
 que d'altra ja s'en cerca

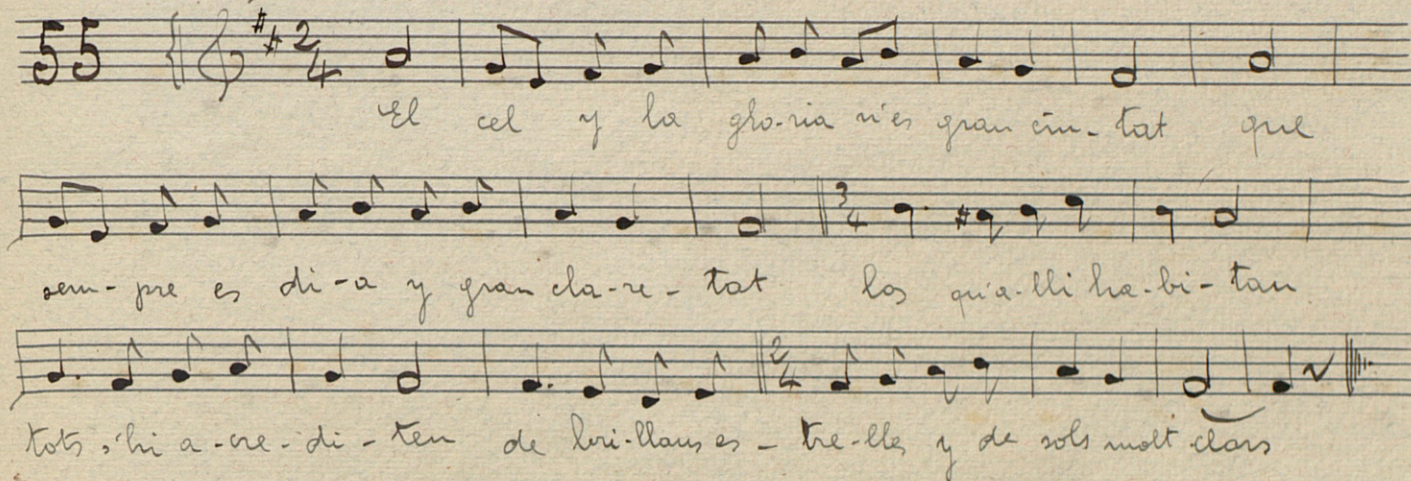
Mira la mala muller
 que si puch sortir d'aquesta
 t'en faré petar un braç
 i els corns de l'esperia
 No ho faràs tu marit
 ja'n seràs mort al veure
 et comé un parell d'ous
 ab una salsa verda

L'endemà al dematí
 o aixeca molt alegre
 i'en posa el mantó blan
 la cabellera estesa
 i'en posa l'ouell d'or
 i a misses en va ella
 feres i capellans
 vos convides a festa
 que l'anet marit es mort
 avuy farem gran festa
 ens menjarem les cans
 i enterrarem els ossos

Convit de la Gloria

Solenne

55

El cel y la gloria n'és gran en-tat que
sem-pre es di-a y gran cla-re-tat los qui a-lli ha-bi-tan
tots s'hi a-re-di-ten de bri-llans es-trelles y de sols molt clars

Los que allí habiten
tots son grans senyors
mes que los Monerques
Reys y emperadors

Tots son molt ditxosos
richs y poderosos
sens temor de perders
es ditxos y honors

Los caners y places
son de gran valor
lo que aquí s'estima
es la plata y l'or

Bambé les muralles
los caners y cases
son de més aprecio
que'l més rich tresor

Quan jo n'era petit

moderat

56

Quan jo ne- ra pe- ti- tet quan dor- mi-
a my plo- ra- va a ris amp fi- la- va al toni- sall
ya n'els den car- da- va lla- na ya n'els den car-
da- va lla- na

Als dotze em pessa a volar
y als tretze la vida m'ola
pigant un sacerdot
mentre que consagrava

Matem aquest traïdor
que l'iglesia no li valga
ni l'iglesia a mi no'm val
alguna me relinquir

Jo no'm vaig fien d'això
que'm vaig valer de les canes
vaig descomprimir una paret
nou canes fent d'altada
a me a l'altre part
hi havia quatre d'aygue
sota un cadet de nucli
jo la vida m'he salvada

Acabat de parer això
jo m'en torno cap a casa
trobo el pare vora el foc
y la mare que plorava

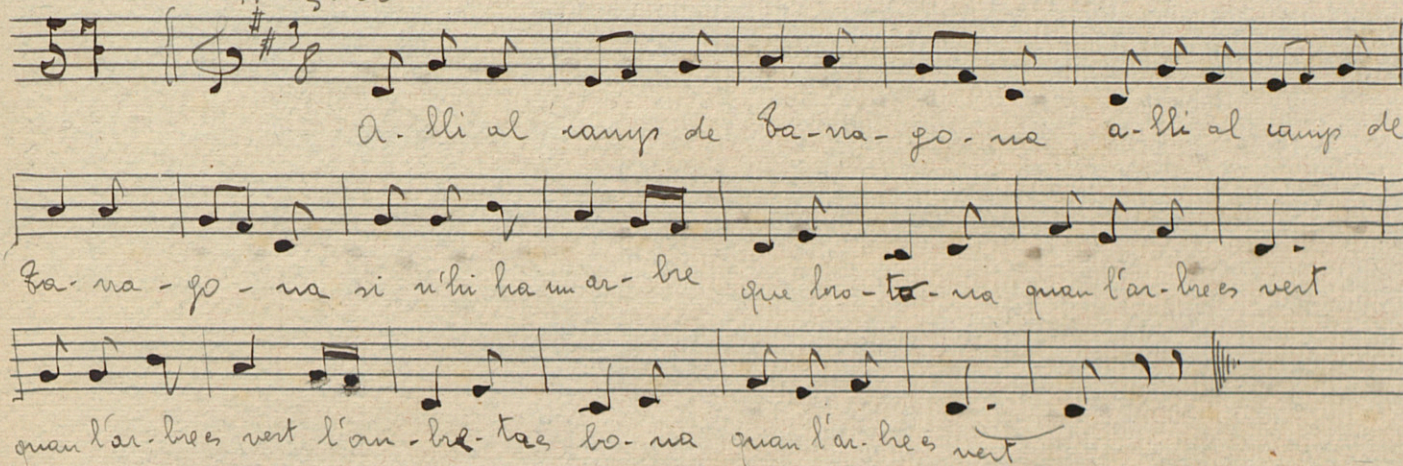
En dia si vull emessar
jo li dich que no tinc gona
dia que he mort un sacerdot
mentre que consagrava

- Als regressar mare això
no seria en tota Espanya

- dia que t'en volen fer heren
d'una casa a la Cerdanya
una casa ab quatre pilars
sense sostre ni teulada
que el demati hi tota el sol
y a la nit hi can gelada.

Alli al camp de Baragona

Mo gudet

Si n'hi ha un arbre que brota (bis)
 y a cada brot una pastora
 quan l'arbre es vert
 quan etc.

y un frare que l'encomana
 tante l'in diu l'en fa fellona
 li'n dona un cop a la corona
 la sang del cop la terra dona
 hay que n'has set falsa y traidora
 per aquest peccat haviàs d'anar a Roma

Com ho faré tota sola
 l'un dia plou y l'altre trona
 l'albre can pedra rodona
 que m'en dars que't perdori
 jo l'au dars el fus y la filora
 no vull el fus ni la filora
 lo que voldria la filadora

Divino

Mogudet

58

a - na ve'l sant diu-men-ge l'ran diu-men-ge del ran le
 tan-les ran pa - ra-des de pal-me y de rams ge-ma-ni-a de
 pal-me y de rams ge-ma-tan gran

Les tanles ran parades
 de palmes y de rams
 de fulles d'olivera
 y d'un ciri molt gran
 Jhes Maria etc.

Al pen d'aquella tanla
 ni n'hi havia un gros bany
 l'un cap hi seu sant Pere
 i a l'altre sant Joan
 al mig dels dos apòstols
 hi seu un senyor molt gran
 als peus la seva mare
 que n'estava plorant.

- De que ploren vos mare
 de que ploren vos tant?

L'un és l'infant Judo
 l'altre n'és Barabam
 l'altre n'és baratuire
 que sempre n'està baratant.
 Tota la nit se'l juguen
 la nit del Dijous Sant,
 tota la nit se'l juguen
 per trenta diners d'argent.
 Jhes demana d'ure
 d'ure d'ur com d'argent
 de mitge y de vinagre
 y d'un fel molt amargant;

el divendres a mitge dia
 en creu el van clavant.

- De que ploren vos mare
 de que ploren vos tant?
 - N'hi ha tot un poble
 que diu que sempre tant
 - Però no ploren mare,
 peix no ploren tant,
 els envien un càstig
 que s'en recordaria.

S'aisugarien les aigües
 y els riuells no maldran
 tanseguen les riuys
 també els blats dels camps.

els aucells que volen
 morts en terra caman,
 costets y montanyes
 tota iguals ~~de~~ ran.

La criatura xique
 a Jhes reclamaran
 y al ventre de les mares
 els infants hi ploraran

- No'ls envien aquest càstig
 no'ls envien tota gran,
 qu'ara ve la Quaresma
 la gent se confessaran
 y ara ve la Pasqua
 la gent combregaran.

- Ay mare si així fegues
 ay mare si així fan,
 els hi enviaria una plujeta
 que tots se retornarien,
 la gent passarien rosaris
 les fontetes revindran.

N'es fill de bon pare

no gudet

59

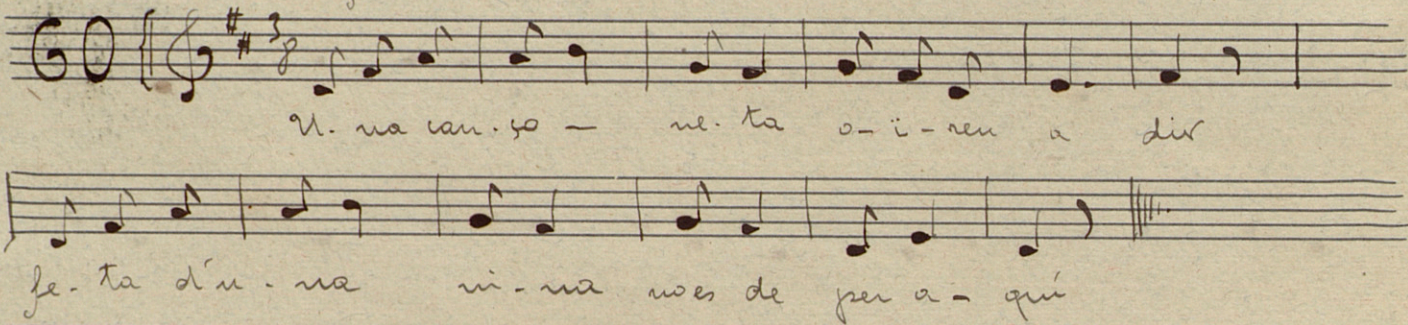
Es fill de bon pa-re de bo-na mare y tot
 n'es de bon lli-nat-ge que ho des-hon-ra tot n'es de
 bon lli-nat-ge que ho des-hon-ra tot

Salta carreteres
 camí dels y tot
 y aquell que dines porta
 es li roba tots
 Aquell que roba porta
 t'hi dona un do
 un cop de pistola
 y un dels te perdó
 s'en ha fet una cova
 per ell tot sol
 y a n'aquesta cova
 hi té l'el qui vol
 ni hi té una noya
 bonica com un sol
 un dia li deya
 en menjaria jo
 com de gallina
 també de capó
 Pren diners y ves-hi
 tria del millor
 quan a la plaça
 dona un vol o dos
 n'encontra l'arcade
 l'arcade major

li n'om descubren
 o diria jo
 ahont està el lladre
 el lladre traydor
 Digas digas noya
 digas sens temor
 ahont està el lladre
 el lladre traydor
 A dintre la cova
 hi està tot sol
 toques la corneta
 fadrins eixin tots
 La minyona anava
 al davant de tots
 obra obra el lladre
 el lladre traydor
 Jo he obrita
 no sou més de dos
 per sota la porta
 engrege el trabuch gros.

Una cançoneta oïren

Un xich mogut

Ella es diu Josepa
si ho volen saber
ninguna com ella
un altre no'n sé.

Ella es alta y prima
bufona de cos,
ella s'en pentina
son cabell ros

La cara xiqueta
menuda de dent
la llengua encarnada
y 'ls llavis dels clavells

Los llavis de roses
qui apar lo mes d'abril
les reyes botades
d'un punt de masfil

Ella n'és bonica
com el mateix sol
s'emporta la palma
de les de Ripoll

Ara n'hi va un altre
que si vol casar
s'enquira d'esquena
ya qui'm deixa estar

Recorden Josepa
quan vos encontrei
alli a la Fontviva
y vos preguntí

Oh gentil Josepa
si us volen casar
em feren de resposta
de mi us deuen burlar

La canço es dictada
ab els meus treballs
la n'he festejada
per espas de nou anys

Oh gentil Josepa
us demano perdó
si no he agradada
cantant la canço.